

ക്രൈസ്തവഗീതങ്ങൾ

ജി. ചേറിയത്ത്

കോട്ടയം

1982

പ്രസിദ്ധീകരണങ്ങൾ

18	19	20	21
22	23	24	25
26	27	28	29
30	31	32	33
34	35	36	37
38	39	40	41
42	43	44	45
46	47	48	49
50	51	52	53
54	55	56	57
58	59	60	61
62	63	64	65
66	67	68	69
70	71	72	73
74	75	76	77
78	79	80	81
82	83	84	85
86	87	88	89
90	91	92	93
94	95	96	97
98	99	100	101

ആമുഖം

“മലങ്കരഗീതങ്ങൾ” എന്ന കൃതിക്ക് ലഭിച്ച ഹാർട്ടവ സ്വീകരണമാണ് ഈ കൃതി പ്രസിദ്ധീകരിക്കാൻ പ്രേരകമായത്. മലങ്കരസുറിയാനി ക്രിസ്ത്യാനികൾക്ക് സുപരിചിതമായ രീതികളിലാണ് ഇവ രചിച്ചിരിക്കുന്നത്. ആകെ യുള്ള 42 ഗീതങ്ങൾ വിവിധ വിഷയങ്ങളെ ആധാരമാക്കി ഏഴ് ഭാഗമായി തിരിച്ചിരിക്കുന്നു. വിവിധ സന്ദർഭങ്ങളിൽ പാടുന്നതിന് ഗാനങ്ങൾ തിരഞ്ഞെടുക്കാൻ ഇത് സഹായകമാണ്. ഭവനങ്ങളിലെ യാമപ്രാർത്ഥനകൾ; ഇടവകകളിലെ വായനകൾ, മരണാവസരം, മറു സഭായോഗങ്ങൾ, ഞായറാഴ്ച പ്രഭാതപ്രാർത്ഥന കഴിഞ്ഞുള്ള സമയം ആദിയായ അവസരങ്ങളിൽ ഇവ പാടാവുന്നതാണ്. ഒറ്റയ്ക്ക് ധ്യാനിക്കാനും പ്രാർത്ഥിക്കാനും ആഗ്രഹിക്കുന്നവർക്കും ഇത് സഹായകമാണ്. സഭയിലെ എല്ലാ ജീവിതാവസ്ഥയിൽ പെട്ടവർക്കും ഉപകാരപ്രദമാണ് ഈ ഗ്രന്ഥം.

ഇതിന്റെ മൂലനം ഭംഗിയായി നിർവ്വഹിച്ച ബെഥ്ലേഹി പ്രസ്സിലെ അധികാരികൾക്കും എല്ലാ പ്രവർത്തകർക്കും നന്ദി രേഖപ്പെടുത്തിക്കൊള്ളട്ടെ. ഈ കൃതി എബോസ്സ് സീറീസിൽ ഉൾപ്പെടുത്തിയ ഡിറക്ടർ ബ. ജോർജ്ജ് കണിയാരകത്തച്ചനെ സ്നേഹപൂർവ്വം ന്യൂരിക്കുന്നു. അഭിവന്ദ്യ ചേപ്പാട്ട് ഫിലിപ്പോസ് റമ്പാച്ചന്റെ പാവനസ്തരണയ്ക്ക് (+1979) ഈ കൃതി സമർപ്പിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

കോട്ടയം
1-5-1982
ഫാ. ജി. ചേടിയത്തു്

ഉള്ളടക്കം

ഭാഗം 1-ത്രിതപം

നമ്പർ		ഖണ്ഡിക പേജ്	
110-1	പരിപാവന റൂഹാ നാഥാ	1	1
111-2	ഈ ലോകമെനിക്കൾത്താര	16	2
112-3	ത്രീയേകൻ നീ സംസ്കൃത്യൻ	6	6
113-4	നീന്റെ ജനത്തെ സന്ദർശിക്കണമെ	5	8
114-5	അബ്രാഹാം ചെയ്തതുപോൽ	10	9
115-6	സ്നേഹത്താലൊരു പറ്റുഭീസാ	30	11

ഭാഗം 2-ക്രിസ്തു

116-7	അവനൊത്തിനലെ മൃതനായ് ഞാൻ	5	15
117-8	എനിയോനോ—യൽദാ	5	16
118-9	ജീവൻ തന്നെ നമ്മെ വളർത്തി	4	17
119-10	താരമുദിച്ചന്നാൾ യൂദാനാട്ടിൽ	16	17
120-11	ദൈവികമാം ഈ ബലിയിൽ	8	19
121-12	നീ മണവാളൻ ദൈവസുതൻ	6	20
122-13	മന്നിലണഞ്ഞൊരു ദൈവസുതനായ്	10	22
123-14	യൽദാഗീതം—1	10	24
124-15	യൽദാഗീതം—2	11	25
125-16	ശിശുവായ് തീർവനെ	7	26
126-17	ശ്രേഷ്ഠം അഗ്രാഹ്യം ത്രിതപം	7	28

ഭാഗം 3-കന്യകമറിയം

127-18	കനിവുള്ളവളേ, കന്യകയേ	7	31
128-19	ജീവഫലം പേറും തരു	10	33
129-20	ദീപമേ, ദീപമേ	12	34
130-21	ഭാഗ്യം മറിയമേ	13	36
131-22	മാിയം രണ്ടാം പറ്റുഭീസാ	12	38
132-23	രാജകുമാരി, മാതാവേ,	9	40
133-24	സിഹത്തെപ്പേറും	22	42
134-25	സ്വർണാലംകൃതമവൾ വസനം	7	45

ഭാഗം 4-വിശുദ്ധർ

നമ്പർ		ഖണ്ഡിക പേജ്	
135-26	ആബുൻ മാർ ഈവാനിയോസ്	10	47
136-27	പുതിയൊരു സുഭിനത്തിൽ	15	49

ഭാഗം 5-രോഗത്തിൽ

137-28	അവനിൽ വയ്ക്കാം നിമിഷങ്ങൾ	5	53
138-29	കർത്താവാം സർവ്വേശാ	44	34
139-30	ദൂരെയകരുക സ്സീബായാൽ	9	59

ഭാഗം 6-പരേതർ

140-31	അതിരാവിലെ	1	61
141-32	ആ സുഭിനം മോദകരം	8	61
142-33	താരമുദിച്ചു തൻ ഉദയത്തിൽ	11	63
143-34	നാംവേദനയിൽ	39	65
144-35	പരേതർ	10	72
145-36	മൃതിയെ മൃതിയാലെ	41	74
146-37	മൃതിസമയം	49	77
147-38	മൃത്യു	3	80
148-39	ശവസംസ്കാരം	3	81

ഭാഗം 7-പൊതുവ്

149-40	കാലാവസ്ഥാ ഗീതം	10	82
150-41	പച്ചവിരിച്ചൊരു ധര	20	83
151-42	മിശ്രം കേണപ്പോൾ	7	90

ഭാഗം 1-മൂന്നാം

110-1 പരിപാവന റൂഹാനാഥാ

പരിപാവന റൂഹാനാഥാ.

എല്ലാവരും: വേഗം വന്നീടണം
 കരുണ നിറഞ്ഞവനാം നാഥാ....
 ശ്ലീഹന്മാരിലിറങ്ങിയ നീ,...
 കന്യക മറിയമിൻ നാഥാ,...
 സഹദേന്മാരുടെ കൂട്ടാളി,...
 കന്യകമാരുടെതുണയാളി,...
 പിതൃസ്തുതസമനാം കർത്താവേ,...
 ദാനങ്ങൾ തൻ നിറകുടമേ,
 സ്നേഹം വിതറും നായകനേ,...
 മകൾ ശിരസ്സിൽ വയ്ക്കവനേ,
 നിത്യം നമ്മെ നയിക്കുന്നോൻ,...
 കറകൾ കഴുകിക്കളയുന്നോൻ,
 റൂഹ് ക്ഷമ് ശാ പാറക്കലിത്താ,...
 ആശ്വാസപ്രദനാം റൂഹാ,...
 തീരം തിങ്ങും വൻ നദിയേ,...
 കാരുണ്യത്തിൻ കൂമ്പാരം,...
 ആശ്വാസം പകരുന്നവനേ,...
 വേദന ഒപ്പി എടുപ്പവനേ
 പരിശുദ്ധാത്മാവാം നാഥാ....
 കരുണക്കടലാം സകലേശാ,...
 എന്നെ കോരിയെടുത്ത റൂപാ,...
 എന്നെ മാടി വിളിച്ചവനേ,...
 എന്തേൽ ചിറകവിരിച്ചവനേ...
 മൃതരിൽ ജീവൻ പകരുന്നോൻ...
 പുഴിക്കയിരേകുന്നവനേ...
 സ്വർഗ്ഗമെന്നിടേ തുറപ്പവനേ,...

III-2 ഈ ലോകമെനിക്കൾത്താൾ¹

മീതി: സ്തുത്യൻ പുനരുത്ഥാനത്തെ
വലുതാക്കി, ശരണമുറപ്പിച്ചോൻ
ധന്യൻ പൗലോസിൻ സാക്ഷ്യം
സംശയമാകെയകറ്റുന്നു.
ജീർണിക്കാതെ മുളച്ചിട്ടുമോ?

ധന്യം? അതുപോൽ ആദാമിൻ
വംശജരെല്ലാരുടേ
മഹിമയൊടൊഴുന്നേൽക്കും നൂനം.
(ശനി-പ്രഭാതം-രണ്ടാംകോലോ)

1 നന്മ നിറഞ്ഞവനാം മിശിഹാ
കിണറിനരികിലിരുന്നുരചെയ്തു:

“ആത്മാവാകുന്നു ദൈവം
സ്ഥലകാലാതീതൻ നിത്യൻ
അവനെ ആരാധിക്കണോർ.

ഉന്നതമലകൾ തേടേണ്ടോ
ആത്മാവിൽ നേരിൽ
ആരാധനയർപ്പിക്കേണം.”

2 അലയാഴികളെ നിമ്മിച്ചോൻ
അഖിലാഖ്യത്തിൽ നിറഞ്ഞവനത്രേ

അവനാൽ ലോകം നിലനിൽപ്പു
അവനവയെപ്പരിപാലിച്ചു
ലക്ഷ്യം നോക്കി നയിക്കുന്നു.

സർവ്വത്തിന്നും പ്രനേല്ലി
ജീവിപ്പിക്കുന്നു;
അത്യന്തമത്രേ തൻ വഴികൾ.

3 കരുണ നിറഞ്ഞവനൊരു നാളിൽ
തിരുവചനത്താൽ സൃഷ്ടിച്ചെല്ലാം
സൃഷ്ടിക്കൊരു മകൾ നല്ലി
സ്വന്തം ധ്യാനയ്യിലുണ്ടാക്കി
മർത്യനെ രാജാവായരുളി

ചൊന്നാനവനോടുന്നതനാം
ദൈവകരാമൻ നീ
പറുദീസായിൽ പണിചെയ്തു

4 സൃഷ്ടികളെ നിമ്മിച്ചവനാം
സ്രഷ്ടാവെല്ലാം പരിപാലിച്ചു

നല്ലീസൃഷ്ടിക്കൊരു ശക്തി
അഖിലാഖ്യം മുഴുവൻ നിറയാൻ
ഇവിടൊരു പറുദീസാ പണിയാൻ

എല്ലാ ഭക്തിനായ് പണിചെയ്തു
അത്യന്തമേറുന്നു
സ്വർഗ്ഗീയോന്നത സൈന്യങ്ങൾ.

5 മണിൻ മനവനാം മർത്യൻ
മണ്ണും വിണ്ണും ചേർന്നാനായി

അവനുടയവനാം ദൈവത്തിൻ
ശ്രേഷ്ഠപുരോഹിതനാകുന്നു
സ്രഷ്ടാവിൻ പ്രതിപുരുഷനവൻ

സ്വർ-ലോകത്തിൻ മതിലുകളെ
പണിയാനാദിമുതൽ
അധ്വാനിക്കുന്നു മർത്യൻ.

6 ദൈവമയച്ചു വചനത്തെ
സൃഷ്ടിയെ നിമ്മിച്ചവനെത്തന്നെ;

അവനൊരു നരനായ് യുദ്ധയിൽ
പുതിയൊരു പാത തുറന്നുരചൻ
ലോകത്തിൻ നിലവിളിമാറി

അധ്വാനിക്കും മർത്യുകായ്
ആനന്ദം നല്ലി;
പുതിയൊരു ലോകത്തിൻ പിറവി.

1. cf. Teilhard de Chardin, Hyma of the Universe

- 7 ഞാനൊരു മലയിൽ വസിക്കുന്നു
മരുഭൂമിയിലത്രേ എൻ വാസം
ഇവിടൊരു ദേവോലയമില്ല
ഇവിടൊരു ബലിപീഠവുമില്ല
അപ്പക വസ്തുക്കളുമില്ല
നാഥാ, കാട്ടു ദീപം നീ
ഞാനൊരു കൂരിരുളിൽ
നിൻ വചനം മമ ശുഭദീപം.
- 8 ഈ ലോകത്തെ പണി ചെയ്യും
അത്യന്തനാം നിത്യപിതാവു്
അഖിലരെയും യോജിപ്പിക്കാൻ
അനുനിമിഷം പണി ചെയ്യുന്നു
ലോകത്തിൽ തന്നെവാഴുവു്
ലോകത്തിൻശക്തി വചനം
ചെയതന്യം പകരം
അത്യന്തനാം അഗ്രാഹ്യനഹോ.
- 9 ഈ ലോകമെനിക്കൾത്താര
ജ്യോതിർഗോളം തിരിയാക്കും ഞാൻ
ഈ ബലിവേദിയിലെൻ ബലികൾ
അനുദിന കുരിശുകളാം കാഴ്ച
രക്തവിയപ്പുകളോടൊത്തു്
അപ്പിക്കും ഞാൻ കത്താവേ,
കൈക്കൊൾകെൻ കാഴ്ച
ഹാബേലിൻ കാഴ്ചകൾ പോലെ.
- 10 ആ ബലിയെൻ കൈകളിലേനി
എൻ പ്രിയ നാഥനപ്പിച്ചീടും
അഖിലചരാചര സൃഷ്ടിക്കായ്
പണിചെയ്യുന്നവരെല്ലാക്കും
അവരുടെ കാഴ്ചകളൊന്നിച്ചു്
അപ്പിക്കും ഞാൻ കത്താവേ,
കൈക്കൊൾകെൻ കാഴ്ച
ഹാബേലിൻ കാഴ്ചകൾ പോലെ.

- 11 ഇന്നൊരു സുദിനം പുണ്യദിനം
ഇന്നപ്പിക്കും നാഥനായ് ഞാൻ
ഈ ലോകത്തിൻ നെടുവീർപ്പു്
ഇവിടുയരുനൊരു സന്ദേഹം
അഖില ജനത്തിന്നധപാനം
എല്ലാമൊന്നായപ്പിക്കും
കൈകളിലേന്തിയിതാ
കൈക്കൊൾകെൻ പ്രിയകത്താവേ.
- 12 ഒന്നിപ്പിക്കുക കത്താവേ,
സൃഷ്ടിയെയെല്ലാം തിരുസുതനിൽ നീ;
ഓരോരുത്തരതിന്നായി
ഓരോരോ നാൾ പണിചെയ്തു
അന്ത്യത്തിൽ നിൻ സുതനെത്തി
കത്താവേ. നിൻ തൂക്കെയിൽ
നല്ലെന്നെൻ കാഴ്ച
തിരുഹൃദയത്തിൽ നിവർത്തിക്ക.
- 13 അഗ്നികൾ രണ്ടുണ്ടലകത്തിൽ
ഒന്നുയരത്തിൽ നിന്നുജ്ജ്വലിച്ചു
മറ്റൊന്നുള്ളിൽ നിന്നത്രേ
ഇരുജ്വാലകളും ഒന്നത്രേ
നീയെല്ലാറ്റിനുമാരംഭം
അപ്പിക്കുന്നു തിരുമുമ്പിൽ
അദ്ധ്വാനം സർവം
തിരുഹൃദയത്തിൽ നിവർത്തിക്ക
- 14 ഈ ബ്രഹ്മാണ്ഡം തീജ്ജ്വല
ജ്വാല പകർന്നു നാഥൻ തന്നെ
തിരുമുമ്പിൽ ഞാനൊരു വജ്രോൽ
സാഷ്ടാംഗം പ്രണമിക്കുന്നു.
തിരുഹൃദയമായ് കത്തിക്കൊന്നെ;
ഈ സുദിനത്തിൻ പുലരിയിൽ ഞാൻ
അപ്പിക്കുന്നെല്ലാം
കൈക്കൊൾകെൻ പ്രിയകത്താവേ.

- 15 നീ നീട്ടുന്നൊരപ്പം ഞാൻ
ഇതകരവും നീട്ടി കൈക്കൊൾവു
നീ സജ്ജമതാക്കിയ കാസാ
വാങ്ങി പാനം ചെയ്യും ഞാൻ
അതിലെൻ ജീവിതവഴി കാൺകു
കൂരിരുളിൽ നിൻ വഴിയെല്ലാം
അതിലടിയൻ കാൺകു
തിരുവചനം വഴിയിൽ ദീപം.
- 16 നീയെൻ ജീവിത സാരാംശം
എന്നെ ശോഭ ധരിപ്പിക്കുന്നോൻ
വീട്ടയരത്തിൽ പണിയുന്നോൻ
നീശയുടെ ഭീതിയകറ്റുന്നോൻ
നാളെയുടാഴമളക്കുന്നോൻ
കർത്താവേ, നിൻ തിരുമുറിയിൽ
പ്രണമിക്കുന്നടിയൻ
തിരുഹിതമെന്നിൽ നിവർത്തിക്ക.

112-3 ശ്രീയേകൻ നീ സംസ്കൃത്യൻ

രീതി: കബറുകൾ പരിശോധിച്ചിടാം
സുന്ദരനും മല്ലനമൊരുപോൽ
നാശ-ത്തിന്നിരയായല്ലോ.
പട്ടുകഴിയിൽ ചവറായവരും
നാഥാ, നിൻ സാദൃശ്യത്തി-
ന്മേൽ നീ അലിയണമെ കൃപയാൽ.
(ശനി-സന്ധ്യ-ഒന്നാം കോലോ)

- 1 കരുണാ സാഗരമാം താതാ,
ജയമകുടം പ്രാപിച്ച നൃപാ,
പരിപാ-വനനാം റൂഹായേ,
ശ്രീയേകൻ നീ സംസ്കൃത്യൻ
ആത്മശരീരങ്ങളെ ദേവാ,
കൃപയാൽ പാവനമാക്കണമെ.

- 2 ദിനരാത്രങ്ങൾ നിമ്മിച്ചേൻ
പ്രാർത്ഥന കേൾക്കണമെപ്പോഴും
ദാന-ങ്ങൾ വർഷിക്കേണം
നിൻ വഴി കാട്ടണമേയെന്നെ
ദൃഷ്ടനിൽ നിന്നെൻ പാതകളെ
കൃപയാൽ കാക്കണമെപ്പോഴും.
- 3 ബലഹീനതയാലെൻ നാഥാ,
കഴിയിൽ വീഴുന്നഗതിയിവൻ
കൃപയാൽ കൈ തന്നേറാണമെ
അനുതാപത്തിൻ പാതകളിൽ
അനുഭവമോടി നടന്നീടാൻ
അഗതിക്കേകണമെ ദാനം.
- 4 വസ്ത്രം പോലെൻ ജീവൻ ഞാൻ
മുറിയിൽ വിരിക്കുന്നു നാഥാ,
കൃപ ചെയ്തു ഇരുലോകങ്ങളിലും
ചിന്തപ്പെട്ട ജലം പോൽ ഞാൻ
നാഥാ, നിൻ സവിധേയെത്തി
കേഴ-ന്നു നിൻ കൃപകൾക്കായ്.
- 5 “ഭീകരമാം കാഹളനാദം
ദൂതന്മാരുടെ വൻകൂട്ടം
കത്തു-നഗ്നീയതിൻ ദിവസം”
കാർക്കുമ്പോൾ ഭയബാധിതനായ്
തല താഴ്ത്തുന്നേൻ ബലഹീനൻ
ഇപനേ, ധൈര്യമെന്നിക്കേകൂ.
- 6 ജ്യേഷ്ഠനേ നീയാഗതനായ്
വിധിചെയ്യുമ്പോൾ പ്രിയനാഥാ,
ദാർ-ല്ലേയെൻ കുറ്റങ്ങൾ
വലഭാഗം തരണം കൃപയാൽ
മോദമെഴുന്നൊരു മണവറയും
ശുദ്ധ-ന്മാരുടെ രാജ്യമതാ.

113-4 നിന്റെ ജനത്തെ സന്ദർശിക്കണമെ

രീതി: നിൻ വരവിൻ വലുതാം പുലരിയിൽ നാഥാ, നി
 ഞാൻ നിങ്ങളെയറിയില്ലെന്നുളീടരുതെ
 അച്ചാമതായി-ടേകി നിൻ തിരുമെയ്
 പരിഹാരാത്ഥം നിൻ നിന്നവു നീ നല്ലി
 ഹാ-മോദിപ്പോർ ജാതികൾ സ്തുതി പാടീടുന്നു.
 (വെള്ളി-പ്രഭാതം-രണ്ടാം കോലോ)

- 1 കരുണ നിറഞ്ഞവനേ കൃപചൊരികിയാർ മേൽ
 നിന്നവകാശത്തെ തള്ളരുതേ നാഥാ
 ജാതികൾ നിന്ദിക്കാ-നീടയായിടരുതേ
 ഉയരേ നിന്നും നീ നോക്കണമെ കൃപയാൽ
 ഹാ-നിൻ ദർശനവും കാത്തടിയാർ മേവുന്നു.
- 2 കൃഷ്ണമണിക്കൊപ്പം-കാക്കണമെന്നെ നീ
 ചിറകിൻ നിഴലിൽ നീ സംരക്ഷണമേക
 വിദേഷം തിങ്ങു ദൃഷ്ടനെ ഓടിക്ക
 നീതി നിറഞ്ഞവയാം കോട്ടകൾ പണിയണമെ
 ഹാ-നിൻ ദർശനവും കാത്തടിയാർ മേവുന്നു.
- 3 ഭീതി നിറഞ്ഞവയാം ക്രോധഫലത്തെ നീ
 ദൂരെയകറ്റണമെ ശാന്തതയേകണമെ
 പാപം മോചിക്ക-രോഗം നീക്കീടുക
 നിൻ പ്രഭു ദർശിപ്പാൻ യോഗ്യതയേകീടുക
 ഹാ-നിൻ ദർശനവും കാത്തടിയാർ മേവുന്നു.
- 4 സഭയിൽ കരുണാബ്ലേ-യോജിപ്പേകണമെ
 ധരയിൽ നാൾതോറും ശാന്തതയേകണമെ
 യുദ്ധമകറ്റണമെ-ക്രോധം നീക്കേണമെ
 ശാന്തി പരത്തണമെ-ദാനം വിതറണമെ
 ഹാ-നിൻ ദർശനവും കാത്തടിയാർ മേവുന്നു.
- 5 അബ്രാഹാം താതൻ കൃപ പ്രാപിച്ചൊരുനാൾ
 മിസ്രേം ലജ്ജിച്ച-നിന്ദൂർ കമ്പീട്ട
 നിൻ ദാസരെ നാഥാ,-ദൃഷ്ടരിൽ നിന്നെന്നും
 സംരക്ഷിക്കണമെ-നിൻ തിരു സ്തുതിബായാൽ
 ഹാ-നിൻ ദർശനവും കാത്തടിയാർ മേവുന്നു.

114-5 അബ്രാഹാം ചെയ്തതുപോൽ

രീതി: "ഉത്തമാനദിനേ ഉത്തമായോർക്കയിരേകി
 തേജോഗാത്രം-പും മ്ശീഹാ സ്തുത്യൻ" (ശ്രവസംസ്കാരം)

- 1 അത്യുന്നതനാം-ത്രീയേ കൻ സംസ്തുത്യൻ
 വേവുന്നെന്നും-മാനവ മ-ദൃശ്ശിലിതാ
 ഹൃദയം കാ-ണുന്നു സകലേശൻ
 വിധി ചെയ്തി-ടുന്നു തെളിവായി
 അഖിലകും ചൊരിയുന്നു യോഗ്യതപോൽ തൻ കരുണ²
- 2 ശേലയരേന്നും-ത്രീയേ ന് സംസ്തുത്യൻ
 വാരിച്ചൊരിയുന്ന ദാനം ഭൂമിയിതിൽ
 നല്ലവനും ദൃഷ്ടനുമൊരുപോലെ
 മഴയും വേ- നല്ലമവനേകുന്നു
 നല്ലവർ മോ ദിച്ചീടും; ദൃഷ്ടർ വേദനയേല്ക്കും.
- 3 മാതവരെ സ്നേഹിക്കുന്നു ത്രീയേകൻ
 കാ-ട്ടീടുന്നു സൽപഥാവെപ്പൊഴും
 വിതറുന്നു കാരുണ്യം ധരയിൽ
 വാഴുന്നു പ്രിയനാം മാതവരെ
 അവനെ വന്ദിച്ചീടാം-അവനായ് വസ്ത്രം ഹൃദയം.
- 4 സിംഹത്തേയും കരടിയെയും കൊന്നവനാം
 ദാവീദിൻ മേൽ മേവീ വൻ ദൈവകൃപ
 ഗോലയാത്തെ-നാമല്ലനെ വെന്ന
 ഇസ്രേലി-നേകി വൻ രക്ഷ
 ദൈവത്തിൽ മേവുന്നു-മർത്യർ മോദി-ക്കുന്നു³
- 5 ദാ-വീദോതി അരിനിരയോ-ടീവണ്ണം:
 "അത്യുന്നതനാം നാഥൻ നാ-മം പേറി
 എന്തുനേൻ യുദ്ധം ചെയ്യാനായ്"
 വാളും ക-ന്തവുമില്ലൻ കയ്യിൽ
 വിജയം നല്ലം നാഥൻ-കേഴും ദൃഷ്ടക്കൂട്ടം"⁴

2. 1 ശാമു. 16:7.
 3. 1 ശാമു 17:35.
 4. 1 ശാമു. 17:45.

6 ശ-ക്തിനിറഞ്ഞ കരമുള്ളോൻ സംസ്കൃതൻ
തേ-രാളികളെ കൂടാതെ വിജയിപ്പോൻ

ശത്രുവിനെ കടലിൽ മുക്കുന്നോൻ
ജനതയ്ക്കായ് രാജ്യം നല്കുന്നോൻ
അവനിൽ വയ്ക്കാം പ്രിയരേ. ആകലത മുഴുവനുമായ്.

7 വാഴുന്നടയോൻ നമ്മുടെയുള്ളിൽ പ്രിയരേ,
വാക്യാമവനെ അവനാണനതകോട്ട

കരയിളകി കടലിൽതാനാലും
രാജ്യങ്ങൾ മാറിമറിഞ്ഞാലും
ഒന്നൊളംഇളകില്ലെൻ-ദൈവം കാക്കുന്നെന്നെ.

8 തന്നെ സ്നേഹി-ക്കും ജനതയ്ക്കായ് നാഥൻ
അപ്പം നല്ലം മേലുയര-ത്തിൽ നിന്നും

ക്ഷിപിച്ച മരുഭൂമിയിൽ ജനത
ഏലീയാ ഒരു ചുരക്കാട്ടിൽ
ഒരു ദിനവും തള്ളില്ല-ശക്തിനിറ-ഞ്ഞോൻ നാഥൻ.

9 നേടാമിപ്പോൾ തൻരാജ്യം, തൻ നീതി
വേണ്ടവയെല്ലാം നാഥൻ നല്ലം നൂനം

പടവിൽ നാ-ഥൻ കൂടുള്ളപ്പോൾ
കടലിന്റെ ഉടയവനായുള്ളോൻ
ഭീതി വെടി-ഞ്ഞി നിമിഷം-വന്നിക്കാം സ്തീബായെ.

10 പേടിക്കേണ്ട ഒരു നാളും ഈ ധരയിൽ
കൂതിരുളൊട്ടും വീഴില്ലീ മാനവരിൽ

മരുവീടാം സൂര്യൻ ശോഭയതിൽ
ചിറകിൻകീ-ഴെ അയം തേടാം
അബറാഹാം ചെയ്തതുപോൽ അപ്പിക്കാം മുഴുവനുമായ്.

115-6 സ്നേഹത്താലൊരു പറ്റിസാ

രീതി: കത്താവേ, കൃപ ചെയ്യണമേ
കൈകൊണ്ടടിയരുടെ കയ്ക്കും
പൊറുതിയച്ചുരുളണമേ നിൻ
അറയിന്നലിറുനേത്രഹവും.
(സുത്താരാ പ്രാർത്ഥനക്രമം)

1 ധരയെ പ്രഭ ചൂട്ടുന്ന നൂപൻ
ഇരുളിൽ തൻ പ്രഭ വിതറുന്തേ
കതിരാലുലകത്തേയെന്നും
പരിശോഭിതമാക്കീടുന്നു.

2 പ്രഭയിൻ ഉറവിടമാം താതൻ
കതിരാം മണവാളൻ മിശിഹാ
ഉലകത്തെ തൻ ശോഭയതാൽ
പരിശോഭിതമാക്കീടുന്നു.

3 കതിരാകുന്നവനൊരു വ്യക്തി
താതസമം യജമാനൻ താൻ
എന്നെന്നും താൻ ലോകത്തെ
പരിശോഭിതമാക്കീടുന്നു.

4 കാലങ്ങൾക്കധിപതിയാകും
കാലങ്ങൾക്കുചരിസ്ഥൻ താൻ
താതനിൽ നിന്നരുതകരമായ്
ജനമെടുത്തു നിത്യതേപ.

5 ഉറവയതാകും താതനിൽ നി-
ന്നുള്ളൊരുവിധതേ പുത്രൻ
കാലാന്ത്യത്തിലിതാ പുത്രൻ
കന്യക വഴിയീ ധരയെത്തി.

6 മൂന്നാളുകളായ് നാം വാഴ്ത്തും
ദൈവം സത്തയിലൊന്നത്രേ
ദൈവസ്വഭാവം ഒന്നാകും
ശ്രീയേകൻ നാഥൻ സൂര്യൻ.

- 7 ആളുതപത്തിൽ വ്യത്യസ്തം സത്തയിലോ അവരൊന്നത്രേ ദൈവസ്വഭാവം ഒരുപോലെ മുവരിലും സ്ഥിതിചെയ്യുന്നു
- 8 താതസ്യതാമൻ ത്രിയേകൻ എന്തും സ്ഥിതി ചെയ്തിട്ടുണ്ടു ലോകങ്ങൾക്കെല്ലാം മുമ്പേ ദൈവം സ്ഥിതി ചെയ്തിട്ടുണ്ടു.
- 9 സ്നേഹം തിങ്ങിനിറഞ്ഞൊരുവൻ സ്നേഹക്കടലാണഖിലേശൻ സ്നേഹം ചത്തുനശകത്തിൽ വൃഷ്ടിനമം കാലാകാലം.
- 10 സ്നേഹം തിങ്ങിനിറഞ്ഞൊരുവൻ ജ്യോതിർ ഗോളമതാമരചൻ കാലാന്ത്യത്തിലയച്ചിവിടെ സ്നേഹം തിങ്ങിയ വത്സലനെ.
- 11 ധരയിൽ ദൈവമൊഴുകിയതാം സ്നേഹത്തികവാകുന്നീശോ; അവനീ ധരയെ സ്നേഹത്തിൻ കടലിൽ മുക്കുന്നവനത്രേ.
- 12 സ്നേഹത്തിൻ സ്തുതി പാഠകനായ് ധരയിൽ ചുറ്റി നടന്നീശോ സ്നേഹിതനായ് ജീവൻ വച്ചു കരിശിന്മേൽ ഗോഗുൽത്തായിൽ.
- 13 സ്നേഹത്താലെൻ വത്സലരേ, മാതൃക കാളേണം നമ്മൾ; സ്നേഹത്താലൊരു പറ്റുദീസാ ഈ ധരയിൽ നന്നായ് പണിയാം.
- 14 കന്യകയീനദയം ചെല്ലോൻ കൂരിരുൾ നീക്കി തൻ പ്രഭയാൽ സത്യം വിതരീ ഭൂവെങ്ങും അവനെ വാഴ്ത്തി വണങ്ങീടാം.

- 15 തമസ്സിൽ പ്രഭയുദയം ചെയ്തു ഭൂവാനങ്ങൾ മോദിപ്പിച്ചു ജാതികളുവനേ വന്ദിച്ചാൻ ഓടിയടുക്കുന്നു വേദന
- 16 ഭൂലോകത്തിൻ മദ്ധ്യത്തിൽ നാട്ടീ വലിയൊരു ദീപശിഖ ദീപ്തിപരക്കുന്നുലകത്തിൽ കൂരിരുൾ നിന്നുണർത്തുമേ.
- 17 ഗോഗുൽത്തായീനൊഴുകുന്ന അരുവികളേഴു നനയ്ക്കുന്നു ദാഹം തിങ്ങിയ ഭൂമിനിതാ മോദിക്കുന്നു മിശിഹായിൽ.
- 18 തീരം തിങ്ങിനിറഞ്ഞൊഴുകും ജലവാഹികളാമേശരുവി എത്തുന്നതു ഭൂമദ്ധ്യത്തിൽ ജീവികളോടിയടുക്കുന്നു.
- 19 ഭാരത ഭൂമിയിലെ മുനിമാർ ദാഹത്താലോതീ വചനം: "തമസ്സിൽ നിന്നും ജപാലയിലേ- ക്കെത്തിക്കണമിവരെ വേഗം"
- 20 "മൃത്യുവിൽ നിന്നും ജീവനിലേ- ക്കെത്തിക്കണമെന്നെ നാഥാ, സത്യത്തിൻ വഴി കാട്ടുക നീ ഞാനാ വഴിയെ നടന്നീട്ടും".
- 21 "വഴി ഞാനത്രേ മുനിമാരേ, ജീവനാവടിമത്രേ ഞാൻ സത്യം ഞാനത്രേ പ്രിയരേ," ചൊല്ലുന്ന മുനിമാരുടേയാൻ.
- 22 "സവിധയണഞ്ഞിട്ടുവിൻ പ്രിയരേ, നൽകാം ദാഹജലം സത്യം ദാഹിക്കില്ലൊരു മർത്യനും മേലിൽ; മോദകരം വെള്ളം."

- 23 “ഞാൻ കാട്ടുന്നൊരു വഴി ചെറുതു”
ജീവനിലെത്തുന്നതിനന്ത്യം
അതുവഴി ഞാനെത്തിച്ചീടാം
എൻ പിറകെ വരുവിൻ പ്രിയരേ”.
- 24 ബാബേൽ നാട്ടിനധിപന്മാർ
വിദ്വേഷമുണ്ടുവന്നു കണ്ടു
മിന്നുന്നൊരു താരത്തിന്റെ
ശോഭയെപ്പോലെയല്ലാതെ.
- 25 “എവിടെ താരത്തിനാടയോൻ?
ചൊല്ലിൻ യുദ്ധവാസികളേ”;
“യുദ്ധയുദ്ധമേഖലമേഖലിൽ”
മാലാഖി നിബി ചൊല്ലിയുടൻ.
- 26 എളിമ ധരിച്ചു നരർ കണ്ടു
അത്യുന്നതനെ നരനായി
ഇടയന്മാരും മുടിച്ചുട്ടും
മന്നന്മാരും സ്തുതിപാടി.
- 27 അജ്ഞാനികളാമൊരു കൂട്ടം
മുക്കുവരെത്തിയവന്നരികിൽ
“അത്യുന്നതന്റെ സുതന്മാരുടേ”
എന്നവരോതി കമ്പിട്ടു.
- 28 ജീവനാധാരം സ്നേഹം
കൃപയുടെയുറവയതോ താഴ്ന്ന
വയ്ക്കു ജീവൻ സോദരനായ്
സ്നേഹത്താലവനെ മുട്ടു.
- 29 കരുണ നിറഞ്ഞവനേ, നാഥാ,
കൈകൊള്ളണമെൻ കാഴ്ചകൾ നീ
നീട്ടിയ കൈകളിൽ നിൻ ദാനം
വസ്തുണമേയെൻ ഗൃഹനേ, നീ.
- 30 പ്രാർത്ഥന കേട്ടീടുന്നവനേ,
യാചന നല്ലീടുന്നവനേ,
പ്രാർത്ഥന കേട്ടു നിരപ്പായി
കൃപയാൽ യാചന നല്ലണമെ.

ഭാഗം 2-ക്രിസ്തു
(യൽദാ-ദനഹാ)

116-7 അവനൊത്തിനലെറ്റനായ് ഞാൻ

രീതി: “സ്തുത്യൻ പുനരുത്ഥാനത്തെ”
(ഗീതം 111.2 പേജ് 2 കാണുക.)

- 1 കഞ്ഞാടേ, മിശിഹാ കത്താ
മിശ്രേമിൽ നിൻ മുൻകുറികാൻമു!
ഇന്നലെ നീ കൊല്ലപ്പെട്ടു;
വാതിൽ രക്തത്താൽ പൂശി;
മിശ്രേം വീണമരിച്ചല്ലോ.
നമ്മെ വിട്ടു ഓടൻ പോയ്
ദുഷ്ടാ മഹനീയം
രക്തത്താൽ നാം രക്ഷിതരായ്.
- 2 ഈ ദിവസം മിശ്രേമിൽ നി-
ന്നൊത്തി നാമെല്ലാവരുംമൊന്നായ്
നാഥൻ പെരുനാൾ ഘോഷിക്കാം
രക്ഷ നമുക്കേകീ സുദിനം
ആരും നമ്മെ തടയില്ല;
ആനന്ദത്താൽ ഘോഷിക്കാം
നീയാണെൻ ദൈവം
മർത്യകുലത്തേ രക്ഷിച്ചോൻ.
- 3 സോദരരേ, വരുവിൻ മോദാൽ
നാഥൻ സ്തുതികളണയ്ക്കാമൊന്നായ്
അവനൊത്തിനലെ ഊതനായ് ഞാൻ
ഇന്നവനൊത്തുയരേ കയറി
സ്വപ്നീയ പിതാവിൻ സവിധേ

1 ക്രിസ്റ്റി നസ്രാൻസൻ, പെസഹാപ്രസംഗം, 1-2.

നാഥനു നല്ലൊ മോദമൊടേ
നമ്മെ മുഴുവനുമായ്
നമ്മുടെ മാഹാത്മ്യം കാണൂ.
4 ക്രിസ്തുവിനെപ്പോലാകേണം
ക്രിസ്തുാനികളെല്ലാവരുമെന്നും

നമ്മെ പ്രതിയവനൊരുനരനായ്
കരിശുവരിച്ചുവരുത്തിനായ്
നമ്മെ ചിറകിൽ ചേർക്കുന്നു
ദൈവത്തിനായ് ജീവിക്കാം
അനുദിനമെന്നെന്നും
അതുതാൻ ജീവനാധാരം.

5 പീഡകളുണ്ടിന മോറവരാം
സഹദേന്മാരെ ദർശിച്ചീടിൻ
പീഡകളാൻ നാമും ഭൂപ്രിയരേ,
നാഥനു പിറകേ പോയിടാം
തിരുരക്തത്തെ മാനിക്കാം.
സ്ത്രീബാധോരം മോദമൊടേ
ക്രിസ്തുവിനൊടൊത്തു്
അവനായ് പീഡ സഹിച്ചീടാം.

117-8 എന്നിയോനോ—യൽദാ

രീതി: “തുടങ്ങുക” ഇറങ്ങോ.”

- 1 ജാതികളേ,—സഭയിലടുത്തീടിൻ
കൃപ പ്രാപിപ്പിൻ—ചൊല്ലാം ഗൃപനോടായ്
ദേവാ, കൃപചെയ്യിടിയാരിൽ.
- 2 കാലാരം—ഭത്തിനു മുമ്പേ തന്നെ
തൂതനിൽ നിന്നും—ജന്മമെടുത്തോനാം ദേവാ...
- 3 സത്തയിൽ താ—തരുതുല്യൻ പുത്രൻ
രണ്ടാമാളും—നരനായ് തീർന്നോനേ, ദേവാ...

- 4 ജപാലയിൽ നിന്നുള്ളൊരുനരുജപാല
കന്യകയിന്നും—നരനായ് തീർന്നോനേ ദേവേ...
- 5 അബറഹത്തിനു മുമ്പുള്ളൊൻ
ദൈവമനുജൻ ലാസറിയയിരേകിയ
ദേവാ, കൃപ ചെയ്യിടിയാരിൽ.

118-9 ജീവൻതന്നു നമ്മെ വളർത്തി

രീതി: കാലാന്ത്യത്തിൽ

- 1 കാലാന്ത്യത്തിൽ/കന്യകയിൽ നിന്നു്
ഉരുവായി ഒരു ദൈവസുതൻ
അവനായ് പാടാം/അവനായ് ആടാം
അവനായ് കീർത്തമപ്പിച്ചീടാം...
- 2 വാനഗണങ്ങൾ, ദൂതന്മാരും
ഒന്നിച്ചുകാശത്തിൽ നിരന്നു
ആട്ടിയന്മാർ, രാജാക്കന്മാർ
അവനായ് കാഴ്ചകളുട്പിക്കുന്നു.
- 3 പശ്ചാതാപം ജീവൻ, വത്സലരേ, നാം
നമ്മുടെ പേർക്കുവന്നൊരു ശിശുവായി
ജീവൻ തന്നു/നമ്മെ വളർത്തി
അവനായ് നമ്മുടെ ജീവൻ വയ്ക്കാം.
- 4 കരിശിൽ നോക്കൂ ഗോഗുൽത്തായിൽ
മൂന്നാണികളിൽ തൂങ്ങിയ രാജൻ
അവനായ് ജീവൻ/അപ്പിച്ചീടാം
അനുദിനമവനായ് ജീവിച്ചീടാം.

119-10 താരമുദിച്ചനാൾ യൂദാനാട്ടിൽ

രീതി: ഏമ്മൊദക്സീസോ

- 1 വാഴ്ചപ്പെട്ടവനത്രേ പ്രിയ താതൻ
കാലാകാലം—ചൊരിയണമെ ദാനം
ദേവാ, കൃപ ചെയ്യിടണമെ.

- 2 കാലാന്ത്യമുട്ടു. തെന്താരു സഭയേ താതൻ സുതനെ അയച്ചു—മന്ത്യാരു രക്ഷിപ്പാൻ. ദേവാ,...
- 3 അബ്രാഹത്തിനു മുൻപുള്ളൊരു തനയൻ കന്യകയീന്നോ— എന്തീ സുതനായി, ദേവാ,...
- 4 കിന്നരമേത്തും നിബിദാവിദും മോദിക്കുന്നു സുതനാം ഈശോയിൽ, ദേവാ...
- 5 നിബിയാ മേശായാ കണ്ടൊരു നാളവനെ അമ്മൻവേലെ—കന്യാസുതനായോൻ, ദേവാ...
- 6 റൂഹായാൽ നെത്തൊരു മേനിയതിൽ പുകി താതൻ കിരണം—വാഴ്ന്നമവനെ നാം. ദേവാ,...
- 7 ഉയരേ ദൂതന്മാർ ഗീതം പാടി അവതാരത്തിൽ—ധരയിൽ മാനവരും, ദേവാ,...
- 8 കന്യകമറിയാമിൽ നിന്നരുവായവനീശോ, സാക്ഷാൽ ദൈവം—മന്ത്യാരുമാകുന്ന ദേവാ ...
- 9 നിത്യതയിൽ താതനിൽ നിന്നരുവായോൻ കന്യകയീന്നും അവതാരം ചെയ്തു ദേവാ,...
- 10 മാനുഷ സുതനാകം—ഈശോനാഥൻ സാക്ഷാൽ ദൈവം—തന്നുടെ സുതനത്രേ, ദേവാ...
- 11 ദാവീദിൽ പുത്രൻ മാർ യൗസേഫ് സുതനായ് പോറ്റി ഉന്നത ദൈവത്തെ, ദേവാ...
- 12 താരമുദിച്ചന്നാൾ യൂദാ നാട്ടിൽ നൃപരങ്ങെത്തി—ശിശ്യ നമിച്ചന്നാൾ, ദേവാ,...
- 13 ഇടയന്മാരെത്തി ശിശുവെക്കാണാൻ ബേത്ലഹേമിൽ—കാഴ്ചകളുറ്റിച്ചു, ദേവാ,...
- 14 കരുണ നിറഞ്ഞൊന്നേ. മിശിഹാ. ദേവാ, കൃപ ചെയ്യണമെ ശാന്തി പർത്തണമെ. ദേവാ...
- 15 നിൻ ജനനം ലോഷിക്കുന്നൊരു കൂട്ടം പ്രാർത്ഥിക്കുന്നു ഐക്യം വർഷിക്കൂ, ദേവാ,...
- 16 കബറിലടഞ്ഞൊലും പാടും ഞങ്ങൾ ഈശോ നാഥൻ—ദൈവസുതൻ തന്നെ, ദേവാ,...

120-11 ദൈവികമാം ഈ ബലിയിൽ

- ശീതീ: "ഉത്ഥാനദിനേ ഉത്തരായോർക്കയിദേകി തേജോഗാത്രം നല്ലം മ്ശീഹാസുത്യൻ."
- 1 കാലത്തികവിൽ കന്യകയീ—നെത്തിയവൻ ബേത്ലഹേമിൽ അവതാരം ചെയ്തു നരൻ യോദ്ദാനിൽ സാക്ഷ്യം നേടിയവൻ യോഹന്നാൻ ഏറ്റുപറഞ്ഞവനെ ദൈവികമാം ഈ ബലിയിൽ നിൻ സ്തുതിപാ--ടുന്നുടിയർ.
 - 2 ഗോഗുൽത്തായിൽ ക്രൂശിതനേ, തിരുബലിയേ, പാതാളേ പോയ് മാനവരെ വീണ്ടവനെ. മരണത്തിൻ അധികാരം നീക്കി ജീവവിനേകീയടികായ് ദൈവികമാം ഈ ബലിയിൽ നിൻ സ്തുതിപാ--ടുന്നുടിയർ
 - 3 രക്തം മൂലം ശാന്തി ധരയ്ക്കേകിയവൻ വീഴ്ചയിൽനിന്നും മാനവരെ വീണ്ടനരൻ ഉന്നതനാം ആചാര്യൻ മിശിഹാ പരിഹാരം നല്ലം ബലി നീ താൻ ദൈവികമാം ഈ ബലിയിൽ നിൻസ്തുതിപാ--ടുന്നുടിയർ.
 - 4 സംഭ്രമജനകം ഈ സമയം ഭീതികരം അഗ്നിധരിപ്പോർ വിറകൊള്ളുന്നീനേരം റൂഹായാവാനും ചെയ്യുന്നു ദൂതന്മാരുവീക്ഷിക്കുന്നു ദൈവികമാം ഈ ബലിയിൽ നിൻ സ്തുതിപാ--ടുന്നുടിയർ.
 - 5 ഉന്നതനാഥാ, എൻ പാപം ഓക്കരുതേ നിൻ ഇടവകയിൽ റൂഹായെ നല്ലണമെ രക്തത്താൽ നീ വാങ്ങീയിവരെ കരുണയൊഴുക്കു നിൻ അവകാശേ ദൈവികമാം ഈ ബലിയിൽ നിൻ സ്തുതിപാ--ടുന്നുടിയർ.
 - 6 ദൂതന്മാർ പേ-ടിക്കുന്നീപിറത്തിൽ എന്തെ നീ സ്ഥാ - പിിച്ചു നിൻ കാരുണ്യാൽ

അപരാധം സർവ്വം മാജ്ഞനെ
ഈ ബലി നീ കൃപയാൽ കൈക്കൊൾക
ദൈവികമാം ഈ ബലിയിൽ നിൻ സ്തുതിപാ—ഘനടിയർ.

7 ഈ ലോകത്തിൽ ശാന്തിയെ നീ വിതരണമെ
ഐക്യം നൽകൂ സഭയിൽ നാഥാ ദേവാ.
നരരിൽ നീ കൃപകൾ വർഷിക്കൂ
മൃതരെ നീ ഓർമ്മി നേരം
ദൈവികമാം ഈ ബലിയിൽ നിൻ സ്തുതിപാ—ഘനടിയർ.

8 ഈ ബലിമൂലം കുറ്റങ്ങൾ മാജ്ഞനെ
രോഗങ്ങൾ നീ മാറ്റണമെ കാരുണ്യാൽ
വൈദികരെ പരിപാലിക്കണമെ
കാരുണ്യം വിതരണമെ ധരയിൽ
ദൈവികമാം ഈ ബലിയിൽ നിൻ സ്തുതി പാ—ഘനടിയർ.

121-12 നീ മണവാളൻ ദൈവസുതൻ

രീതി: "സ്തുത്യൻ പുനരത്ഥാനത്തെ"
(ഗീതം 111. 2. പേ. 2 കാണുക)

1 മിശിഹായേ ഭവനേശ്വരനേ,
ഭൂവാനങ്ങളെ നിർമ്മിച്ചോനേ,
മാനവരും മലയാകളും
പാപം വാനവുമൊന്നായി
ഘോഷിക്കുന്ന നിൻ സ്തുതികൾ;

ജീ - വന്ദാവ നീയല്ലോ
സൃഷ്ടിയെയെല്ലാം നീ
ജീവിപ്പിച്ചവതാരത്താൽ.

2 യോഹന്നാൻ സ്നാനം നല്ലി
യോദ്ദാനിൽ യുദ്ധൻ കൂടി;
മിശിഹായും സ്നാനത്തിനായ്
മടികൂടായെണഞ്ഞപ്പോൾ
യോഹന്നാനോതി വാക്യം:

"ഞാൻ നിന്നിൽ നിന്നു പ്രാപി-
ക്കേണ്ടവനാണല്ലോ;
നീ മണവാളൻ ദൈവസുതൻ".

3 "പാതയൊരുക്കാനെന്തായ് ഞാൻ
അനുതാപികളെയൊരുക്കീട്ടുന
എൻ പിറകെ വരുവോരുടയോൻ
അവനാണലകത്തിൻ ദീപം
അവനെനേക്കാൾ മുമ്പന്മാരും
പാപികളെല്ലാം വന്നിട്ടുവിൻ
സ്നാനം പ്രാപിപ്പിൻ
അവനായ് വാതിൽ തുറന്നിട്ടുവിൻ".

4 യോദ്ദാനിൽ സ്നാനം നല്ലി
പാതയൊരുക്കി നിബി യൂഹാനോൻ;
ഉടയവനയരത്തിൽ നിന്നു
ഘോഷിച്ചുനതശബ്ദത്തിൽ:
"ഇവനാണെൻ വശലസുന്ദ
കൾ-പിന്നിവനെ; സംപ്രീതൻ
വശല നാമിവനിൽ;"
റൂഹായാവാനും ചെല്ലു.

5 മൂശാ നിബിയുടെ നാളുകളിൽ
മിസ്രേമിൽ നിന്നെത്തിയ കൂട്ടം
സ്നാനം പ്രാപിച്ചു കടലിൽ;
റൂഹാ സമമായ് മോലത്തുണ്
സംരക്ഷിച്ചവരെ ദൈവം.

മ-നാ ക്ഷേിച്ചവരെല്ലാം
ജീവൻ പ്രാപിച്ചു;
സ്നാനത്തിൻ മുൻകറി കാൺമിൻ.

6 ആദിയിലത്യുന്നത ദൈവം
പറുദീസായിൽ നദികളൊഴുകി;
ഇസ്രായേലിനായ് വഴിയിൽ
പാറപിളർന്നവനേകി ജലം;
സ്ത്രീബായിൽ തിരുമാർവിനും
മ്ശീ-ഹാ നല്ലി ജീവജലം
ഭൂവാസികളിടയിൽ
ദാഹിപ്പവരാഗതരാകിൻ.

122-13 മന്നിലണഞ്ഞൊരു ദൈവസുതനായ്

രീതി: മന്നിലണഞ്ഞൊരു ദൈവസുതനായ്
സ്തുതികളുണ്ടുക. നാം
പ്രിയരേ, സ്തുതികളുണ്ടുകനാം.

1 ബേത്ലഹേമിൽ കാലിക്കൂട്ടിൽ:
കന്യകയിൽ നിന്നുരുവായി
ശിശുവായ് ജനമെടുത്തൊരു നാഥനെ
ആരാധിച്ചു വണങ്ങീടാം (2)
എല്ലാവരും: മന്നിലണഞ്ഞൊരു...

2 സ്നേഹം ജീവിത സാരാംശംതാൻ
മിശിഹാ നാഥനതിൽ സാക്ഷി
ഉന്നത ഗോപുരുകളിൽ നിന്നവൻ
സ്നേഹത്താലൊരു ശിശുവായ്. (2)
എല്ലാവരും: മന്നിലണഞ്ഞൊരു...

3 യോർദാൻ നദിയിൽ യുഹാനോനൊരു
സുവിശേഷത്തെ വിവരിച്ചു:
“എൻ പിറകേ വരുവോന്നതനാം
ദൈവത്തിൻ തിരുവചനമതാം.” (2)
എല്ലാവരും: മന്നിലണഞ്ഞൊരു...

4 അനുതാപത്തിൻ പാതയൊരുക്കും
വെറുമൊരു ശബ്ദം യുഹാനോൻ
നീരിൽ സ്നാനം പ്രാപിച്ചപ്പനിൽ
അന്ത്യമോടി യുദജനം. (2)
എല്ലാവരും: മന്നിലണഞ്ഞൊരു...

5 പരുവോൻ നൽകും റൂഹായാലൈ
സ്നാനം പ്രാപിച്ചിൻ നിങ്ങൾ
പതിരവനെറിയും കളകളെയെല്ലാം
ഘോരാഗ്നിയതിൽ ദൈവസുതൻ. (2)
എല്ലാവരും: മന്നിലണഞ്ഞൊരു...

6 അനുതാപത്തിൻ വഴിയേ പോയാൽ
അന്തിമദിവസം കരയേണ്ട
അത്യന്തനെ താണു വണങ്ങു
സോദരരെ സ്നേഹിച്ചീട്. (2)

എല്ലാവരും: മന്നിലണഞ്ഞൊരു...

7 പരദീസായിൽ കനിതിന്നവനാം
മനുജകുലത്തിൽ തലവനെ നീ
കുരിശിൽ കയറി വിടുവിച്ചവനെ
പരദീസായിലുറപ്പിച്ചു. (2)

എല്ലാവരും: മന്നിലണഞ്ഞൊരു...

8 മർത്യരെ രക്ഷിച്ചാൻ ജീവൻ
കുരിശിലണച്ചൊരു ദൈവസുതൻ
മൂന്നാം നാളിൽ കബറിൽ നിന്നും
ജീവൻ പ്രാപിച്ചെഴുന്നേറ്റു. (2)

എല്ലാവരും: മന്നിലണഞ്ഞൊരു...

9 ആട്ടിൻ രക്തത്താലിസ്രേലൂർ
സംഹാരകനീണൊഴിവാമായി
മിശിഹാ നാഥൻ തിരുരക്തത്താൽ
മർത്യകുലത്തെ രക്ഷിച്ചു. (2)

എല്ലാവരും: മന്നിലണഞ്ഞൊരു...

10 പരദീസായിൽ കനിനീട്ടി
വൃക്ഷം മർത്യനു മൃതിയേകി
ഗോമൂൽത്തായിൽ കൈനീട്ടി
വൃക്ഷം മർത്യനയിർപ്പേകി. (2)

എല്ലാവരും: മന്നിലണഞ്ഞൊരു...

123-14 യൽദാഗീതം-1

രീതി: നരവംശ പ്രിയനേ. (ആണ്ടുകടംസാ, 1969. p. 36)

- 1 ആദിമുതൽ വചനം ഘോഷിച്ചവരും വചനത്തെ നയനാൽ ദർശിച്ചവരും വചനത്തിൽ ഇശ്രൂഷകരായവരും നൽകിയതാം സാക്ഷ്യം കേൾപ്പിൻ പ്രിയരേ.
- 2 നീതി നിറഞ്ഞവരാം നരയിൽ നിന്നും കാലാന്തേ ഉരുവായ് നിബി യൂഹാനോൻ പാത ഒരുക്കാനായ് ഏലീയാ പോൽ നിബി എഴുതി മുൻപേ യുദാ നാട്ടിൽ.²
- 3 അഗ്നിയൻ ദൂതൻ അഗ്നിമത്തിന്മേൽ ഞൊടിയീടയിൽ വന്നു-ഗ്ലീലാ നാട്ടിൽ അഗ്നിയെ ഭേദിച്ചു-നിശ്ചലമായ് ഭൂമി മറിയായിൻ സവിയേ- എഴുതി ദൂതൻ.³
- 4 നന്മ നിറഞ്ഞവരേ, കന്യേ, മറിയേ, കർത്തൻ മേറുന്ന-നന്നോടൊത്തു മേലുയരും മോദിക്കുന്നു-നിന്നിൽ കൃപ നീ കണ്ടെത്തി-ഇശാൻ സവിയേ.⁴
- 5 ഉദരെ നീ പേറും സുതനെ കന്യേ, ഇശോ എന്നവനെ പേർ ചൊല്ലേണം. ഉന്നത ദൈവത്തിൻ സുതനാം സിംഹം അവതാരം ചെയ്തും നിന്നിൽ നിന്നും.⁵

1 ലൂക്കോസ് (ലു) 1.12
 2 ലു. 1,6.17
 3 ലു. 1,26
 4 ലു. 1,28.30
 5 ലു. 1,31.32

6 ഭാവീടിൻ രാജ്യേ വാഴുന്നവനെ

- 6 ഭാവീടിൻ രാജ്യേ വാഴുന്നവനെ പ്രസവിപ്പോൾ മറിയം കൃപതന്നറമ്പു കാലാന്തം വരെയും ഭരണം ചെയ്തും രാജ്യം സ്ഥാപിക്കും പ്രിയനാം പുത്രൻ.⁶
- 7 പാവനനാം ദൂഹാ നീന്മേൽ മേയും ദൈവത്തിൻ ശക്തി നിശ്ചിച്ചിട്ടും. നിന്നിൽ നിന്നുരുവാകുന്ന തനയൻ ദൈവസുതൻ താനെന്നാർക്കും ജനത.⁷
- 8 കന്യകയാം മറിയം ശോഭയെഴും രത്നം വചനത്തെ പേറിയുദരേ സ്നേഹാൽ നിൻ വചനം നീത്യം നിറവേറട്ടെ ഞാനെന്നും നിന്റേറരുല്ലോ നാഥാ.⁸
- 9 അവതാര സമയം വെളിവാായ് തീൻ ഉന്നതാം ത്രീതപരഹസ്യം ഭൂവിൽ പിതൃ പുത്ര പരിശു-ദ്ധാത്മാവാകും ത്രീയേക ദൈവം വെളിവാായ് തീൻ
- 10 പാവനനാം ദൂഹാ പണിതു ഭവനം താതനയച്ചുടനെ തിരുവചനത്തെ വചനമിറങ്ങിമേ-വി കന്യകയിൽ ജഡമേറു നരനായ് ധരയിൽ കൃപയാൽ.

124-15 യൽദാ ഗീതം-2

രീതി: ഏമ്മൊദംകീസോ...

- 1 ഉതിയുടെ കോ-ട്ടകളിൽ നിന്നടിയൊരേ രക്ഷിപ്പാനായ്-ജാതം ചെയ്തോനേ, ദേവാ, കൃപ ചെയ്തടിയായിൽ.

6 ലു. 1, 32.33
 7 ലു. 1, 35
 8 ലു. 1, 38

- 2 തൻ ജനനോജ്വല ശോകേളാ—മലൻ
മണ്ണയ ഹൃദയം—ശോഭിപ്പിച്ചോനേ, ദേവാ...
- 3 തൻ ജനനോന്നതമാഹാത്മ്യതാൽ
സ്തുതിയവനേകാൻ—അറിവുപകന്നോ നേ, ദേവാ...
- 4 ഇടയർ വിജ്ഞാനികളിവരോടൊപ്പം
സ്തുതിയവനേകാൻ—പ്രാപ്തിപകന്നോനേ, ദേവാ,
- 5 സ്തുതിയുടെ ഉന്നത തിരമാലകളാലേ
പാടുന്നടയാൽ—വാനവനിരയാപ്പം, ദേവാ,...
- 6 ഉയരാഴങ്ങൾക്കുടയവനവനെന്നും
അറിവവനെന്നും ചൊല്ലിത്തന്നോനേ, ദേവാ,...
- 7 പിതൃവലഭാഗം വെടിയാതവസാനം
കന്യകയീനും—നരനായ് തീന്നോനേ, ദേവാ,...
- 8 സത്തയിൽ താതന്ത സമനാം പ്രിയപുത്രാ,
കന്യാസുതനേ, സ്തുതിയപ്പിക്കന്തേ, ദേവാ,...
- 9 കരളുകി—കേഴുന്നടയാരി നേരം
കരുണാകരനേ. യാചന നല്ലേണം, ദേവാ,...
- 10 പാവനമാം ഹൃദയം തരണം നീ,
മുഖശോഭയതും—വലഭാഗേസ്ഥാനം, ദേവാ,...
- 11 ജീവിതമെന്നും നിൻ വേനേമേഖി
നിൻ സ്തുതി പാടാൻ വരമിവനേകേണം, ദേവാ,...

125-16 ശിശുവായ് തീർന്നവനേ

രീതി: പരിമള ധൂപച്ചുരുൾ
 ഉയരുന്നഷ്ടസിക്കൽ
 മാലാഖകളയരേസ്തുതി പാടീടുന്നു
 പാവനരാചാര്യർ
 പാപികൾ പേക്കായി
 പരിഹാരാർത്ഥിതാ ധൂപമണക്കുന്നു
 ഹാ-ഹാ-നാഥാ, യാചനകൾക്കുത്തരമരുളേണം,
 (ചൊവ്വാ—പ്രഭാതം—ഒന്നാംകോലോ)

- 1 നല്ലവനാം നാഥാ,
നീതിനിറഞ്ഞവനേ,
നിന്നിൽ വയ്ക്കുന്നൊന്നാശ്രയമഖിലം ഞാൻ;
വേദന കാണുമ്പോൾ
വേഗമകറ്റുന്നോൻ
അക്ഷയ ജീവനെനിക്കേകണമന്ത്യത്തിൽ
ഹാ-ഹാ-ലോക പരിത്രാണകനങ്ങളത്രേ സത്യം.
- 2 അലറിയിടിക്കുന്ന
തിരകൾക്കുള്ളിൽ ഞാൻ
പടവിൽ കയറിയിതാ യാനം ചെയ്യുന്നു;
ജീവന്നറവിടമേ,
ഉത്തമമാലുമി നീ
കൂട്ടായ് ചേവണമീയാശ്രയിലീനേരം
ഹാ-ഹാ-ലോകപരിത്രാണകനങ്ങളത്രേ സത്യം.
- 3 ജീവനെടുക്കാനായ്
ക്രമമുഗങ്ങളിതാ
ചീറിയടുക്കന്തേ രക്ഷകനാം ദേവാ,
ഓടിയടുക്കണമെ
കോരിയെടുക്കണമെ
വലഭാഗം തരണം; നിൻ സ്തുതി പാടും ഞാൻ
ഹാ-ഹാ-ലോകപരിത്രാണകനങ്ങളത്രേ സത്യം.
- 4 വേദനയാൽ കരയും
ജീവസമൂഹങ്ങൾ
നോക്കുന്നുടയവനേ, കാരുണ്യം നേടാൻ;
വാതിൽ തുറക്കണമെ
ദാനം ചിന്തണമെ
മോദം നല്ലണമെ സൃഷ്ടിക്കെല്ലാം നീ
ഹാ-ഹാ-ലോകപരിത്രാണകനങ്ങളത്രേ സത്യം.
- 5 ആമോദത്തോടെ
ധരയിലണഞ്ഞിട്ടുവോൾ
വേദനയാൽ കരയുന്നന്ത്യമടുക്കുമ്പോൾ;
താങ്ങണമവരെ നീ
വേദനമാറ്റണമെ

സ്വപ്നിക്കുടയവനാം ഉത്തമവൈദ്യോ നീ
ഹാ-ഹാ ലോകപരിത്രാണകനങ്ങളത്രേ സത്യം.

5 പറ്റിസാ പണിയാൻ
സ്വവിശേഷം പേറാൻ
ശ്രീശിതനെ കാട്ടാൻ ശാന്തിപരന്തീടാൻ
താതാ, നല്ലണമെ
വയൽ ജോലിക്കാരെ
കർഷകനെ നോക്കിക്കേഴുന്നതു പാടം
ഹാ--ഹാ--ലോകപരിത്രാണകനങ്ങളത്രേ സത്യം:

7 ശിശുവായ് തീർവനേ,
മിശിഹാ രാജാവേ,
വായ്ക്കണമിനേരം ബാലഗണത്തെ നീ
ശക്തിപകർന്നിടണെ
ബുദ്ധിതെളിച്ചിടണെ
റുഹായാം ദാനമയക്കുന്നമെപ്പോഴും
ഹാ-ഹാ--ലോകപരിത്രാണകനങ്ങളത്രേ സത്യം.

126-17 ശ്രേഷ്ഠം അഗ്രാഹ്യം ത്രിത്വം

രീതി: കദ്കാബെൽ ശൈമൊൻബർ യൗനാൻ...
യൗനാൻ തൻ സുതനാകും ശൈമൊൻ...

(വിവാഹ ശുശ്രൂഷ)

1 ഗോതൃൽക്കാ-മലയിൽ നി-ന്നുളവായ്
ഭൂമി നിറഞ്ഞവളാം സഭയേ,
പാട്ടുക നീ-മിശിഹാതൻ-ഗീതം
വാഗ്ദാനങ്ങളെളൊഴൊന്നിച്ചു്
നിബി മുശാ സഭയെ കാട്ടി.
ദാവീദൊരു ഗീതം പാടി
ശ്ലേമോൻ വർണ്ണിച്ചു നന്നായ്
സൗന്ദര്യം നിറയും റാണീ,
നിൻമണവറളയരേ-വാനിൽ.

2 മൂന്നാംനാൾ-ഉത്ഥിതനാം നാഥൻ
കാട്ടി തൻ മഹിമ നന്നായ്
ധര മുഴുവൻ നിറയും രാജ്ഞിക്കായ്
മണവറ ഞാൻ തീക്കും മേലിൽ.

വചനം പേരിട്ടുവിൻ നിങ്ങൾ
എൻ മൃതിയെ ഓക്കിൻ നന്നായ്
നൽകിൻ റുഹായിൻ ദാനം
ശുശ്രൂഷകരായ് തീരേണം
കാലാന്ത്യം വരെയെൻ ദാസൻ.

3 റുഹായിൻ ദാനം പ്രാപിച്ചു
നിബിമാർ സ്നാനത്തെ കണ്ടു
ഹസ്സിയേൽ നിബി ബാബേൽ നാട്ടിൽ
പ്രവചന മിഴിയാലോതിയിതം:

“ആലയമതിനുള്ളിൽ നിന്നും
തീരം തിങ്ങിയതാം തോയം
ഒഴുകുന്നല്ലാ ഭാഗത്തും;”
മിശിഹാ സഭയിൽ സ്ഥാപിച്ചു
സ്നാനത്തെയതു കാട്ടുന്നു.

4 നൂപനോതി-വസുലരോ-ഭേവം
മൃതരെൻ ശബ്ദം കേട്ടീടും
ഈ ധരയിൽ പൊടിയായ് തീർന്നോരാം
മാനവരെയെല്ലാം നൃപം

എന്നിൽ സ്ഥാപിതരായോരും
രക്തം പാനം ചെയ്തോരും
എന്നിൽ നിദ്രിതരായോരും
വാനിൽ സ്സീബാ കാണുമ്പോൾ
വലഭാഗത്തണയും വേഗം.

5 ആദിയീലാ-രാധ്യൻ നിർമ്മിച്ചു
ജീവികളെ നീരിൽ നിന്നും
അവയെല്ലാം മൃതിയിൽ കാൽകീഴിൽ
വീണൊരുപോലവസാനിച്ചു

കാലാന്തേ മിശിഹായെത്തി
വാഴ്ത്തിനീരിനെയാമോദാൽ
നിബി കാട്ടിയ രൂപം പോലെ
സ്വസ്തിയം-ജീവൻ നൽകീടാൻ
നീരിനുമിശിഹായെകിബലം.

6 തെനിരകൾ-കീടയിൽ വച്ചാദാം
ശോഭയുനിഞ്ഞുകള-ഞ്ഞല്ലോ
ജ്ഞാനസ്താ-നത്തിൻനീർ നല്ലം
നവമാമൊരു ജനം വീണ്ടും
തിരികെ ലഭിക്കുന്നു ദാനം
ശോഭധരിക്കുന്നു മർത്യർ
മർത്യനെ മുട്ടുന്നു ദാനം

അഗ്നിക്കടമകളാകുന്നോർ
കുഗ്രാഹ്യമതേയീ രഹസ്യം.

8 ജീ-വനാവയതാകുന്നു
ജ്ഞാനസ്താനത്തിൻ ദാനം
മിശിഹാദാഹജലം നല്ലം
ദാഹിക്കില്ലൊരു മർത്യനും

താതനെഴുന്നള്ള-നവിടെ
റൂഹാ നല്ലുന്നു ദാനം
സുതനെ ധരിക്കുന്നു നമ്മൾ

ശ്രേഷ്ഠം അഗ്രാഹ്യം ത്രിത്വം
ഏതുതന്നെ ഏദയേ സ്താനാൽ.

ഭാഗം 3-കന്യകമറിയം

127-18 കന്യകളുള്ളവളേ കന്യകയേ

രീതി: "സൂത്യൻ പുനരുത്ഥാനത്തെ"

(ശനി-പ്രഭാതം-രണ്ടാം-കോലോ-മുകളിൽ ഗീതം
111-2 പേജ് 2 കാണുക)

- 1 ഉഹയിൽ മേവുന്നവനാരോ?
ശ്രോബേർ പേറീടുന്നവനാരോ?
സ്തനഗം നകരുനവനാരോ?
ജീവൻ നല്ലവനാരോ?
ശിശുവായ് മേവുന്നവനാരോ?
മൈവത്തിന്റെ സുനവവൻ
വാക്യം മൈവത്തെ
നരനായ് തീർവനെത്തന്നെ.
- 2 മേലുതരേ നിനാഗതനാം
മുതൽ കന്യകയെ കീർത്തിച്ചു:
"നന്മനിറഞ്ഞവളേ, കന്യേ,
സ്ത്രീകളിൽ നീ വാക്യപ്പെട്ടോൾ
മൈവം നിന്നോടുള്ള ഒന്നും
നിന്നിൽ നിന്നും ഉരുവാകും
അത്യുന്നത സുന
പരിപാവന റൂഹായാലെ."
- 3 "ഭാഗ്യം, മറിയമേ, ഭാഗ്യം!"
ഭാഗ്യമുരയ്ക്കുന്നു തീക്കൂട്ടം:
"ജീവനാവയതായാഴ്ക്കിയ നീ
ജീവഫലത്തെ നല്ലിയ നീ
പറുദീസായുടെ താക്കോൽ നീ."
യാചിക്കണമെ സുതനോടായ്
ബലഹീനർക്കായി
ധരയിൽ ശാന്തി ചൊരിഞ്ഞീടാൻ

- 4 മിശിഹാ രാജാവിൻ വരവിൽ മോദമെഴുന്നൊരു വസന്തത്തിനായ് നോക്കിപ്പാർന്നു ദാസൻ വലഭാഗം കൃപയാൽ നല്ല നപാദർ പ്രാപിച്ചൊരുമകൾ നല്ലീടണമെ ദാസക്കായ് നിന്നിൽ ശരണിതരാം; തുണയേകുന്നവനങ്ങത്രേ.
- 5 നൃപനാം മിശിഹായാഗതനായ് ഭ്രവാനങ്ങളെ വിധി ചെയ്യുമ്പോൾ ദൂതർ കാഹളമുയ്യുമ്പോൾ സകല വുമൊന്നായഴിയുമ്പോൾ തുതരുത്ഥിതരാം നാളിൽ മാതേ, സുതനോ-ടത്ഥിക്ക ബലഹീനക്കായി, ഇവർ വലഭാഗം പ്രാപിക്കാൻ.
- 6 കനിവുള്ളവളേ.-കന്യകയേ, ധരയിൽ പാവനരായാരുള്ളു? നീയും നിൻ സുതനും മാത്രം പാപം തീണ്ടാത്തവരായി ധരയിൽ മേവി മുടിച്ചുടി പ്രാർത്ഥിക്കണമെ- അടയാക്കായ് കാലാന്ത്യത്തിങ്കൽ ഇവർ കാരുണ്യം പ്രാപിക്കാൻ.
- 7 വസലമാതാവേ. കന്യേ, പ്രാർത്ഥിക്കണമെ ദാസന്മാക്കായ് വേദനയാൽ വലയുന്നടിയർ രോഗത്താൽ പീഡിതരത്രേ ദുഷ്ടനലടുണപ്പോഴും ഓടിക്കണമെ ശത്രുവിനെ ആശ്വാസം തരണം ശാന്തി നിറഞ്ഞൊരു ജീവിതവും.

ജീവഫലംപേറും തരു

രീതി: സ്തുതി ദൈവത്തിനയരത്തിൽ തൻമാതാവിന്നനതിയും മഹിമാമുടി സഹദേന്മാക്കും തുതരിൽ കരുണയുമുണ്ടാക. (ശനി-സന്ധ്യ-രണ്ടാം കോലോ)

- 1 അഗ്നിരഥത്തിൽ ക്രോബേന്മാർ പേറുന്നവനാം മിശിഹായെ കന്യകപേറി നവമാസം അങ്ങുതമത്രേ തൻ ജനനം.
- 2 ഭ്രവാനങ്ങളെ നിർമ്മിച്ചോൻ അത്യുന്നതനാം ദൈവസുതൻ ശീലകളാൽ ചുറ്റപ്പെട്ട് ഗൃഹയിൽ പുൽക്കൂട്ടിൽ മേവി.
- 3 "ഉയരേ ദൈവത്തിനു സ്തുതികൾ ധരയിൽ മഞ്ഞുക്കാണനും ശാന്തി പരന്നു ധരയിലിതാ പ്രത്യംശയുദിച്ചു പാർത്തി."
- 4 കന്യകമറിയാമിൻ ഓൺ ധൃപ സുഗന്ധത്തെടുക്കൂടെ ഘോഷിക്കണല്ലായിടവും അവർ പ്രാർത്ഥന കോട്ടയിവക്കായ്
- 5 അത്യുന്നതനാം സർവ്വേശൻ സുതരുടെ വാസസ്ഥലമായി ആക്കി ദാവീദിൻ സുതയെ അവർ പ്രാർത്ഥന കോട്ടയിവക്കായ്.
- 6 സപ്പാലംകൃതയാം കന്യേ, പരീപാവനയാം മാതാവേ, സ്ത്രീകളിൽ നീ വാക്സപ്പെട്ടോൾ നിൻ പ്രാർത്ഥന കോട്ടയിവക്കായ്.

- 7 തമ്പുരാ തലമുറയായ മന്ത്രിൻ ചൊല്ലും 'കന്യക ഭാഗ്യവതി' ജീവൻ ഭൂമിക്കേകിയവൾ എന്നും സ്തുതികൾക്കഹയവോ.
- 8 "പ്രഭയിൽ നിന്നുള്ളൊരു പ്രഭയാം കനിവുള്ളവനെ കമ്പിഴവിൻ' കന്യക ചൊല്ലുന്നെല്ലോഴും അവളോടൊത്തുയരേ കേറാം.
- 9 ജീവഫലം പേറും തരുവാം കന്യക മറിയാമിൻനിന്നും പൊട്ടിമുളച്ചു ജീവഫലം ക്ഷിച്ചാക്കുന്നു ജനത.
- 10 കന്യകമറിയാമേ, നിന്റെ പ്രാർത്ഥനയാലീ ധരമുഴവൻ ശാന്തി വസിക്കട്ടെന്നെന്നും ദൃഷ്ടതയോടി നശിക്കട്ടെ.

129-20

ദീപമേ, ദീപമേ

രീതി: വിമലേ, കന്യകയേ,
 ദൈവസുതൻ തിരുമാതാവേ,
 കാരുണ്യം ചെയ്യാൻ
 സുതനോടത്ഥിക്കിവർ പേക്കാജ്"
 (തിങ്കൾ-സന്ധ്യ-ഒന്നാം കോലോ)

- 1 പുലർകാലേ ധരയിൽ പ്രഭ ചൊരിയുന്ന ബാലാക്കൻ പ്രഭയെ നിർമ്മിച്ചോൻ അത്യന്ത ദൈവം സ്തുത്യൻ.
- 2 പുലർകാലേ സഭയിൽ വാക്യാം പ്രഭയുടെ ദൈവത്തെ ആരാധന നല്ലാം രവിയെ നിർമ്മിച്ചൊരു ഗുപനായ്".

- 3 ധരയെ കരിയുകളാൽ ശോഭിപ്പിക്കുന്നു കതിരോൻ സുതനാൽ രവിനാഥൻ ലോകം മോദിപ്പിക്കുന്നു.
- 4 പുലർകാലേ സൂര്യൻ കണ്ണു തുറക്കാനെത്തുന്നു ഇരുൾ നീക്കുന്നവനാം ലോകത്തിൻ പ്രഭയെ വാക്യാം.
- 5 ഇരുളിൽ വലയുന്നേൻ കണ്ണു തുറക്കാനെത്തന്നെമെ ദീപത്തിൻ നാഥാ, നീയാണലകത്തിൻ ശോഭ.
- 6 വെളിവിൻ ഭവനത്തിൽ മരുവുന്നതനാം നാഥൻ ഒരു നാൾ സ്നേഹത്താൽ ധരയിലെറിഞ്ഞു തീക്കണ്ഡം.
- 7 ലോകത്തെ മുഴുവൻ ശോഭിപ്പിക്കും ദൈവസുതൻ അഗ്നിക്കുവാറം വന്നുവസിച്ചുദരേ മറിയാം.
- 8 ദീപം മറിയത്തെ ശോഭ യരിപ്പിച്ചെന്നേക്കും മുടി ചുടി ശിരസ്സിൽ ശോഭ പരക്കുന്നവളീനും.
- 9 മറിയാമിൻ മനസ്സിൽ നിർമ്മല ചിന്തകൾ തിങ്ങുന്നു പുണ്യത്തിൻ ഭവനം സൗന്ദര്യത്തിൻ കേദാരം.
- 10 പുറമേ കാണതുപോൽ കന്യക ശോഭിതയുള്ളതിലും കറകൾ കൂടാതെ കൃപയാൽ മേവിയവൾ ധരയിൽ.

- 11 അവളീനൊഴുകുന്നു
സൗന്ദര്യത്തിൻ ദീപനദീ
അവളെ ശോഭിതയായ്
തിർത്തവനെന്നും സ്തുത്യഹൻ.
- 12 മാതേ, മറിയാമേ,
അർത്ഥിക്കണമെ സുതനോടായ്
കൃപയന്തേൽ വീഴാൻ
ഞാനും നിർമ്മലനായ് തീരാൻ

130-21 ഭാഗ്യം മറിയമേ!

മീതി: ദൈവാംബിക കന്യാ-മറിയാമിനായ്
പരിമളധൂപത്താൽ--കീർത്തി ഭവിക്കട്ടെ.
(ബ്രഹ്മൻ—സന്ധ്യ—ഒന്നാം കോലോ)

- 1 വരുവിൻ സോദരരേ,
മറിയാമ്മിൻ ഓമ്മേ
സ്തുതികൾ പാടീടാം.
കാരുണ്യം തേടാം.
- 2 ഭാഗ്യം മറിയാമേ!
അത്ഭുതനെ പേറി
ലോകത്തിനു നൽകി
ബേൽലഹേം ഗൃഹയിൽ.
- 3 ഭൂവാസികളെല്ലാം
നിൻ സവിയേയെത്തി
നിൻ സ്തുതി പാട്ടുന്നു
“മറിയാം ഭാഗ്യവതി”
- 4 രക്ഷയ്ക്കുടയവനെ
പ്രസവിച്ചോൾ കന്യേ,
ശോഭയെഴും രത്നം
“മറിയാം ഭാഗ്യവതി.”

- 5 ആദാമ്യകായി
നിബിമദരുടെ നാഥേ,
നീ കാലാന്ത്യത്തിൽ
സ്വാതന്ത്ര്യം നല്ലി.
- 6 നിന്നിൽ സംപ്രീതൻ
താതൻ സ്തുത്യനഹോ
നിൻ പ്രിയനാം സുന്ദര
വാക്യപ്പെട്ടവനും.
- 7 നിന്നിൽ മേവിയവൻ
കിരണത്തോടമ്മേ
പ്രാർത്ഥിച്ചീണമെ
കൃപയന്തേൽ ചൊരിയാൻ.
- 8 വേദനയിൽ കരയും
നരരുടെ രോഗങ്ങൾ
നീക്കാനത്ഥിക്ക
നിൻ പ്രിയ സുതനോടായ്.
- 9 സുതനെ കൈക്കൊണ്ട
വാങ്ങിപ്പോയവരെ
പറുദീസിൽ ചേർക്ക
പ്രിയയാം മാതാവേ.
- 10 നിൻ സ്തുതിപാട്ടുന്ന
ഈ നിൻ ദാസർമേൽ
മേലുയരേ നിന്നും
കൃപവർഷിക്കണമെ.
- 11 രാജാവിൻ മാതേ,
രാജാവിൻ പുത്രീ,
ഞാൻ രാജ്യം പുകാൻ
രാജനോടത്ഥിക്ക.

- 12 രഗമതയേകണമെ
കന്യകമുലം നീ
ഇളകിമറിഞ്ഞൊരുവൻ
കടലോ ലോകത്തിൽ.
- 13 യുലമകുറണമെ
ശാന്തിധരശ്ലേകൂ
മാതാവിനോമ്മ
എന്നും കൊണ്ടാടാൻ.

131-22 മറിയം രണ്ടാം പറ്റുദീസാ

രീതി: സവിയേ വന്ദിപ്പോൾ
പിഴമോചനമർത്ഥിക്കണേൻ
കാരുണ്യശാ—നീ എന്റെ
ഭോഷതങ്ങൾ പോക്കണമെ
പാപിയിവന്തേൻ കൃപയുണ്ടാകേണം”
(വ്യാഴം—പ്രഭാതം)

- 1 ദൈവാംബികമറിയം
നന്ദ നിറഞ്ഞൊരുവയമോ
നല്ലന്നു ദാനം ധരയിൽ
അവൾ സവിയേ അണയാം പ്രിയരേ,
കരുണ നിറഞ്ഞവനേ കാണാം
- 2 ദാവീദിൻ നഗരം—
ദാവീദിൻ സുത മരുവിയിതാ—
ഗുഹയിൽ കാലികൾ മദ്ധ്യത്തിൽ.
രാജാക്കളമിടയന്മാരും
എത്തി ഗൃഹനെ വന്ദിപ്പാൻ
- 3 പരിപാ—വനമറിയം
ഗൃഹനെ ലോകത്തിനു നല്ലി
ദാരിദ്ര്യാലാ കൽഗുഹയിൽ,
അവനെ വന്ദിക്കുന്നു ഗൃഹർ
ഗീതം പാടുന്ന ദൂതർ.

- 4 മറിയാമ്മിൻ ഓമ്മേ
വാനോർ ഭൗമികരൊത്തൊരുമി,
ച്ചാറ്റാദിച്ചാത്തിട്ടുന,
“നന്ദനിറഞ്ഞവളേ, മാതേ,
സ്ത്രീകളിൽ നീ വാക്കുപ്പെട്ടോൾ,”
- 5 കുറയാത്തൊരുവേ,
പുണ്യത തിങ്ങും പറ്റുദീസാ
മാതേ, കന്യേ, മറിയാമേ,
ചൊരിയണമെ ദാനം സഭയിൽ
ധരയിൽ സ്നേഹം ചിന്തേണം.
- 6 ദൈവത്തിൻ സുതനെ
ധരയിൽ നല്ലിയ ഭാഗ്യവതി
മറിയം രണ്ടാം പറ്റുദീസാ
നിബി വചനം നിറവേറിയ നീ
പാപികൾ പേക്കായർത്ഥിക്ക.
- 7 മാതേ മറിയാമേ,
നീ പേറി അത്ഭുതസുതനെ
ഉദരേ നവമാസം സ്നേഹാൽ;
ലോകം നിർമ്മിച്ചൊരു നാഥൻ
എങ്ങനെ മേവി നിന്നുള്ളിൽ?
- 8 ലോകം പാലിപ്പോൻ
അത്യുന്നത ദൈവത്തിന്റെ
വസ്തുല സുന്ദരം മിശിഹാ
ശോഭ നിറഞ്ഞൊരു കിരണമവൻ
എങ്ങനെ മേവി നിന്നുള്ളിൽ?
- 9 ലോകത്തെ മുഴുവൻ
പരിപാലിക്കും മഹനീയൻ
മിശിഹാരാജാവം സുര്യൻ
അഗ്നിയിൽ നിന്നുള്ളഗ്നിയവൻ
എങ്ങനെ മേവി നിന്നുള്ളിൽ?

- 10 സ്വാതന്ത്ര്യം നൽകും
ഉന്നത നാഥൻ മിശിഹായെ
പേറി കന്യക ഉദരത്തിൽ
ഭാഗ്യവതീ, നിൻ തിരുനാമം
ലോഷിക്കുന്നു ഭൂവാനം
- 11 ഭാഗ്യം! തേ ഭാഗ്യം!
കന്യകമറിയാമേ, മാതേ,
നീപേറി ഉന്നത സ്വർഗ്ഗം
ഭൂവാനങ്ങളിലില്ലാതെ
നീനോട്ടപമിപ്പാനായി.
- 12 മാതാവേ, കന്യേ,
സൗഭാഗ്യവതീ, മഹനീയേ,
കറതീണ്ടാത്ത രത്നം നീ,
കറകൾ തിങ്ങിയ ദാസകായ്
നിൻ പ്രിയ സുതനോടത്മിക്ക.

132-23

രാജകുമാരി, മാതാവേ സ്മൃതിയങ്ങേയ്ക്കായ്

രീതി: നാഥാ, ദയമോച-നമിപ്പകളിരുന്നീടാൻ
(വ്യാഴം - സന്ധ്യ - രണ്ടാം കോലോ)

- 1 പരിപാവന മാതേ - മോദത്തിൻ പുണ്യ,
വാക്യപ്പെട്ടവളേ. കന്യേ, സൗഭാഗ്യവതീ,
മുടിച്ചുടിയ രാണീ ഉന്നതയേ, നാഥേ,
രാജകുമാരി, മാതാവേ, സ്മൃതിയങ്ങേയ്ക്കായ്.
- 2 പുജിതയായവളേ, കൃപയുടെ പുണ്യതയേ,
ദീപവിളക്കേ¹, മോഹനമാം വാതായനമേ²,
ഉന്നത ജീവൻ തൻ ശ്രേഷ്ഠതാമം ശ്രേണീ,³
രാജകുമാരി, മാതാവേ, സ്മൃതിയങ്ങേയ്ക്കായ്.

- 1 ദീപം വച്ചിരിക്കുന്നപീഠം
- 2 Gate of light: Ezek. 43, 1-4; 44. 1-2
- 3 Gen. 28. 12.

- 3 പരിപാവനമാകുന്നൊരു ദേവാലയമേ,⁴
പരിപാവനത്രിതം മേലും പറ്റുദീസായേ,
അതിപരിശുദ്ധിയുടാലയമേ, ഏൻ മാതേ,
രാജകുമാരി മാതാവേ, സ്മൃതിയങ്ങേയ്ക്കായ്.
- 4 അത്യുന്നത താതന്നേററം പ്രിയപുത്രി⁵
പ്രിയസുതനാകും മിശിഹായുടെ ഭ്രമികവസുജീ,
റൂഹായുടെ തണലേ,⁶ ഭാഗ്യവതീ, തരുണീ,
രാജകുമാരി, മാതാവേ, സ്മൃതിയങ്ങേയ്ക്കായ്.
- 5 സൃഷ്ടികളിൽ പ്രഥമേ, സഭയുടെ മാതൃകയേ,
ഭൂമിയിലവതാരം ചെയ്തൊരു രണ്ടാം സ്വർഗ്ഗം,
നിബിമാതൃക്കടയാനനം, പ്രിയയേ, തായേ,
രാജകുമാരി, മാതാവേ, സ്മൃതിയങ്ങേയ്ക്കായ്.
- 6 നീ വഴിയരയിൽ ഞാൻ മേലും സ്വർഗ്ഗസമം
നിൻ നാമത്താൽ നിൻ സുതന്മാരെ സവിധേയങ്ങളും
അതിപാവനമാതേ, അഗതിയുടാശ്രയമേ,
രാജകുമാരി മാതാവേ, സ്മൃതിയങ്ങേയ്ക്കായ്.
- 7 പേടകമെന്നതുപോൽ⁷ ദേവാലയമതിനൽ
മേവിയതരുണീ, ഭാഗ്യവതീ, അതിപാവനയേ,
ദാവീദിൻ സുതയേ, കൃപയുടിമിപ്പിടമേ,
രാജകുമാരി, മാതാവേ, സ്മൃതിയങ്ങേയ്ക്കായ്.
- 8 ഹസ്തീയേൽ നിബിക-ങ്ങൊരു വാതായനമേ,
നീനെ വാഴ്ത്തു നൂറ്റൻ അഗ്നിയരിച്ചോൻ;
നീതിയരിച്ചവനാം സുര്യൻ⁸ വന്നതിലേ
അവനതിലേപോയ് പിന്നാറും പോയിട്ടില്ല.

- 4 cf. PG. 77, 1409.
- 5 Lk. 2:14
- 6 Lk. 1:35
- 7 John Damascene, PG, 96, 672. Andrew of Crete. PG. 97, 865. Proclus. PG. 65,753
- 8 Mal. 3, 20.

9 മോഹിച്ച രാജൻ കന്യകയുടെ ശോഭ
മോടിയിട്ടിട്ടുവന്നു. ഉത്തൻ സവിയെയിരുത്തി
നീയെൻ മണവാട്ടി. ശോഭിതയാം രാജന്തി.
വാന്ദഗണങ്ങൾക്കൊപ്പം നി വാഴും നൂനം.9

133-24 സിംഹത്തെപ്പേറ്റും

മീതി: വിമലേ, കന്യകയേ,
ദൈവസുതൻ തിരുമാതാവേ,
കാരുണ്യം ചെയ്യാൻ
സുതനോടതിക്കിവർ പേക്കായ്
(തിങ്കൾ-സന്ധ്യ-ഒന്നാം കോലോ)
(മുകളിൽ 129-20 പേ. 34 കാണുക)

- 1 മിശിഹാ ദൈവസുതൻ
ഉപമകളെല്ലാം നിറവേററി
നിബിഡർ മോദിച്ചു
ഭൂവാന്മാർ സ്തുതിപാടി.
- 2 അവതാരൻ മിശിഹാ
മർത്യർക്കായ് ജീവൻ നല്കി
മരണം ഹതനായി
പറുദീസിൽ മോദിച്ചാദം
- 3 ഹറുവായുടെ ശാപം
നീക്കി ദൈവസുതൻ മിശിഹാ
മർത്യർക്കയിർ നല്കി
സ്തുതിതാതനായപ്പിച്ചു.
- 4 റൂഹാ നിമ്മിച്ച
കോട്ടയകിൽ അഭയം തേടാം
കൃപ തൻ നിഷേധം
കന്യക മറിയം ഭാഗ്യവതി

9 Ps. 45, 11-13, cf. ECR, 4, 1

- 5 ശാലീനത തിങ്ങും
കന്യക മറിയം ഭാഗ്യവതി
പ്രാർത്ഥിക്കുകയാകായ്
ദാനം ഞങ്ങൾ പ്രാപിപ്പാൻ.
- 6 നിന്നിൽ ശരണിതരായ്
സുതനോടതിച്ചിട്ടുവേണ്ട
കേൾക്കൻ മാതാവേ
യാചനകൾ സാധിക്കണമെ.
- 7 മറിയം പറുദീസാ
ജീവൻ പകരുന്നവയവൾ.
വരുവിൻ നോദരരേ
കൃപയാൽ മോദിച്ചാൻതിടാം.
- 8 മിശിഹായുടെ ജനനേ
ഭൂവാന്മാരെല്ലെയാ പേപോലെ
മറിയം വിളിച്ചു ചെയ്തു
ബേത്ലഹേം ഗൃഹയതിനുള്ളിൽ.
- 9 സിംഹത്തെപ്പേറ്റും
ചെയ്യാടീനെ ദർപ്പവന്മാർ
സിംഹത്തിനു സ്തനം
നല്കിയ കന്യകയാരാനോ?
- 10 അഗ്നിക്കണ്ഡത്തെ
ഉദരേ പേറിയതാരാനോ?
അഗ്നിജ്വാലയ്ക്കായ്
ഉമ്മ പകർന്നുളാറാനോ?
- 11 മറിയാമിന്നദരേ
ദൈവാലയായ് തീർന്നാരുനാർ
വിത്താനും കൂടാ
തുരുവായി സത്യം ധരയിൽ.
- 12 മറിനാമിന്നദരേ
മേനി മെഞ്ഞു റൂഹ് ക്കദീശാ
വചനം ഉയരേന്നും
അവളിലിറങ്ങി വസിച്ചല്ലോ

- 13 ദൈവത്തിൻ കർമ്മം
എന്നും അത്യുതപുണ്യമതാം
അതിനാഴം കണ്ടോർ
ഭൂപാനങ്ങളിലാരുളൂ!
- 14 പ്രിയതാതനിൽ നിന്നും
ഉദയം ചെയ്തവനാം കിരണം
കന്യാമറിയാമിൽ
കാണപ്പെട്ട കാലാന്തേട്ട.
- 15 പ്രിയയേ, മാതാവേ,
സുതനോടതമിരിക്കൻ പേക്കായ്
കാരുണ്യം സഭയിൽ
കാലാകാലം വർഷിക്കാൻ.
- 16 മോദി-ക്കട്ടെന്തും
ധരയും വാനവുമൊരുപോലെ
മറിയാമിന്നൊപ്പം;
യുഹാനോനും മോദിച്ചു.
- 17 മറിയാം ഒരു വലിയ
പടവായ് തീൻ കാലാന്തേട്ട;
പാപം പേറുന്ന
മാലുമിയെപ്പേറി മറിയം.
- 18 ഉയരേ സ്വർഗ്ഗത്തിൽ
ക്രൂബേർ പേറുന്ന സുതനെ
അഗ്നിജ്വാലകളെ
ഭീതിവിഴങ്ങുന്നപ്പോഴം.
- 19 കിരണത്തിൻ സവിധേ
സ്തുതിപാഠകരായ് മരുവുണോർ
ധരയിൽ സേവകരായ്
എത്തി സുതനുടെ കല്പനയാൽ.

- 20 കാലാന്തേട്ട നാഥാ,
നീയാഗതനാകും നാളിൽ
തള്ളല്ലേയെന്ന
കത്തുനഗ്നീകണ്ഡത്തിൽ.
- 21 കൃപയാൽ വലഭാഗം
അരണം നാഥാ, ദാസക്കായ്
നിന്നിൽ ശരണിതരായ്
പടവിൽ കയറുന്നടിയങ്ങൾ.
- 22 കടലിൽ താഴാതെ
നൗകയെ രക്ഷിച്ചീടേണം
ഓളങ്ങൾ നിന്റെ
തൂക്കര വേലയതാകുന്നു.

134-25 സ്വർണാലംകൃതമവൾ വസന്തം

ശീതി: കബറിൽ പുകിട്ടമതിവീരൻ തന്നധികാരം
ചെയ്യും വിസ്തൃതമാശ്ചര്യം കൂറും ഭൃതന്മാർ
ചേറും—ചിതറിയൊരസ്ഥികളും—നേടും തേജ-
സ്സാത്മാ— വൊട്ടതന്റും നാശംകൂടാ—തെഴുന്നേല്ക്കും
(ശനി -പ്രഭാതം—ഒന്നാം കോലോ)

- 1 ദാവീ—ദിൻ സുതയാം കന്യാ—മറിയാമി—നായ്
ഭാഗ്യം—നല്ലണെന്നെന്നും ജനകോടികളെല്ലാം
ശാപ—ത്തിനവകാശികളും—നാരികൾ നിൻ—
സന്തതിയാൽ—വാക്യപ്പെട്ടവരായ് തീൻ നീസ്തുത്യ.
- 2 സൃഷ്ടി-കൂടയവനാം നാഥൻ—നിന്നിൽ നി—നരുവാച്ചി
ജഡമേറ്റ ശിശുവായ് ഗൃഹയിൽ—നരനായി
ഭയറും - പള്ളികളിൽ മാതേ—തവനാമം
ശ്രേഷ്ഠമഹോ—പാടുന്നിത്തും സ്തുതികൾ—മോദമൊടെ.
- 3 കന്യാ—മറിയാമിൻ ഓക്കേ—ഭൂവാനം—മോദിച്ചു—
പാടുന്നതമാം ഗീതം—അനനിമിഷം
കൃപകൾ—നിറയുന്നതവിയിതാ—ഛെകുന്നു—
ധരമുഴുവൻ—ഓടിയടുത്തിട്ടവിൻ പ്രിയരേ. കൃപനേടാം.

- 4 സങ്കീ—ൺനമതിൽ നിബിദാവി ഭോതിയിതം
“രാജസ്യത സൗന്ദര്യം തിങ്ങും രത്നം—കീർത്തിപ്പിൻ;
സപണ്ണാ ലംകൃതമവൾ വസനം—സൗന്ദര്യം—ആന്തരികം—
കാഴ്ചകളും കൊണ്ടെത്തുമവൾ—യുപനരികെ”.
- 5 യുഹാ—നോൻ മറിയമിന്റെ—മംഗളനാ—ഭം കേട്ടു—
ഉദരത്തിൽ മോദിച്ചാത്തു—സ്മൃതിപാടി;
മറിയം—ധരമുഴുവൻ നിറയും ദൈവത്തെ—
ഉദരത്തിൽ—നവമാസം ചേറി പ്രിയരേ—വാഴ്ചവെള.
- 6 “കർത്തൻ—ദാസിയിവൾ ദൂതം—തവവചനം—പോലെനിൽ
ഉണ്ടായീട്ടെട്ടെ”നരുളി—രാജസ്യത;
ഭൂവാ—നങ്ങൾക്കുടയവനാം—ദൈവം ചെ—യുന്നെല്ലാ—
അത്തുത കർമ്മങ്ങളുവിവിടെ—കർത്യകായ”.
- 7 ദൈവം—ബിക കന്യമാതേ പ്രാർത്ഥിക്ക—സ്യതനോടായ്
ധരമുഴുവൻ കൃപയാം പനിനിർ—വർഷിപ്പാൻ
ബലഹീ—നതയാൽ പാപത്തിൽ—വീണവരാം—
മണ്ഡലം—നാഥൻ കൈക്കൊള്ളാൻ പ്രാർത്ഥി—ചുട്ടിടണമെ.

135-26 ആബുൻ മാർ ഈവാന്റിയോസ

മീതി: പുലർകാലേ കണ്ടാർ ശിഷ്യർ
 ആഴിപ്പുറമതിലുടയവനെ
 നിദ്രാഹിതൻ ഉണർച്ചുളോൻ
 പടവിൽ ഉഷകാലമുറങ്ങി
 ‘പ്രതിഫലമേന്തിട്ടുവാൻ വരുവിൻ’
 എന്നരുളും താൻ പുലർകാലേ.
 (വ്യാഴം—പ്രഭാതം—രണ്ടാം കോലോ)

- 1 മിശിഹാരാജാവേ, നാഥാ.
 ദാസരെ ശോഭ ധരിപ്പിച്ചിപ്പാൻ
 അവരോടൊത്തങ്ങേ സന്ധിയേ
 അണയാൻ വരമേകണമേ നീ
 മണവറയും മുടിയും തരണം
 ശോഭയെഴുകനാരു രാജ്യമൂലം.
- 2 കർത്താവേ, മിശിഹാരാജാ,
 കൈക്കൊള്ളണമെന്നെ കൃപയാൽ.
 നിബിയർ ശ്രീഹർ സഹദേന്ദാർ
 മല്ലാ നാരാചാര്യന്മാർ
 പ്രാർത്ഥിക്കുന്നടിയൊക്കായി
 അവരോടൊത്തിവരെ വാഴ്ച.
- 3 വിജയം നല്ലം സ്ത്രീബായിൽ
 രാപകൽ പുകഴ്ന്നു ദാസൻ
 ദൃഢനിൽ നിന്നതു കാക്കട്ടെ
 ആരാ—ധകരാം കൂട്ടത്തെ
 വലഭാഗം പ്രാപിക്കുധിവാൻ
 സ്ത്രീബാസ്തുതയോടണയുമ്പോൾ.
- 4 ആബുൻ മാർ ഈവാന്റിയോസ
 അടയം തേടുന്നങ്ങിൽ ഞാൻ
 ശക്തിയയസ്സാറുനതനോ—
 ദേവതമിക്കണമെ ശ്രേഷ്ഠാ,

മിശിഹാ ശോഭ നിനക്കേകി
ഓർക്ക വഴിയാത്രക്കാരോ

5 വിജയകിരീടം പ്രാപിച്ച
ആബ്രഹാം ഇസ്രായേലിനോട്
വയലിൽ പണിചെയ്തതൃഷ്ണയിൽ
സ്വർഗ്ഗീ - യോന്നത ഭാഗ്യങ്ങൾ
പ്രാപിച്ചു ക്ലേശങ്ങൾക്കായ്
പ്രാർത്ഥിക്കണമടിയർക്കായ് നീ

6 പരിപാവനനാം പ്രിയതാതാ,
നേതാവായ് വാഴിവർ മദ്ധ്യേ
നിന്നിൽ മിശിഹാ സംപ്രീതൻ
നിൻ യാചന കോട്ടയിവർക്കായ്.
നിന്നോടൊത്തിവർ മോദിക്കും
ഭാഗ്യമെഴും ഭവനേ ഉയരേ

7 ഭാഗ്യം തേ! വസല താതാ,
ശൂന്യതയെ നീ ദേപിപ്പിച്ചു
മിശിഹായെ നീ സ്നേഹിച്ചു
ധനവും സുഖവും വിട്ടോടി
രാജ്യം പുകി ക്ലേശതയിൽ
മണവറയിൽ നീ ആഗതനായ്.

8 ഭാഗ്യം വസലനാം താതാ
പാപത്തെ നീ ദേപിപ്പിച്ചു
പ്രാർത്ഥനയെ നീ സ്നേഹിച്ചു
വിശ്വാസത്തിലുറച്ചോടി
ശൂന്യതയെ നീ കൂട്ടായ് നേടി
നിൻ ശ്രുതി ശ്രേഷ്ഠമഹോ ധരയിൽ.

9 ഹാബേലിൻ കാഴ്ചകൾപോലെ
ദൈവം നിന്നെ കൈക്കൊണ്ടു
യശസ്സേപ്പിൻ ദൃഷ്ടാന്തംപോൽ
ഓടി നീ പാപത്തിന്ത്
മിശിഹാനേടിയ പോൽമുടികൾ
നീയന്ത്യത്തിൽ പ്രാപിച്ചു.

10 കല്ലനകാത്തവനാം പ്രിയനേ,
മിശിഹാ നിന്നെ മാനിച്ചു
ഉന്നത മേന്മയായും മുടിയും
നല്ലി മേലുയരത്തിലവൻ
പ്രാർത്ഥിക്കണമടിയർക്കായ്
ഇവരുടേ കേറീടാനായ്.

136-27 പുതിയൊരു സുദിനത്തിൽ ഗൃഹനേ

കീതി: ആബ്രഹാംബൽമായൊ നീലാൻ...
സ്വർഗ്ഗത്തിൽ വാഴും താതാ...
(തിങ്കൾ - മൂന്നാം മണി)

1 കരണക്കടലാമെൻ നാഥാ, -കാരുണ്യം ചിത്ര
രൂപയിവരിൽ വർഷിക്കണമെ-സ്വർഗ്ഗീയൻ ദേവാ,
യാചിക്കുന്ന -ദാസന്മാർ ഞങ്ങൾ
കേഴുന്നില്ലോൾ-ദാനം നല്ലേണം
പനിമഞ്ഞിവർ മേൽ ചൊരിയണമെ കാരുണ്യാണ്വേ, നീ
നിൻ സവിധേയനായുനടിയർ-നാൾതോറും നാഥാ-
ഹാ-ഹാ.

2 പരമേശ്വരനായെ നനച്ചവനേ, -സ്തുത്യർഹൻ നാഥാ,
ധരയിൽ പണിചെയ്യാനായ് നീ മന്ത്യനെ നിക്ഷിപ്ത
മന്ത്യനായ് നീ-സ്വർഗ്ഗത്തിൽ നിന്നും
ധരയിതിലേക്കായ് -വിട്ടു വചനത്തെ
താതനിൽ നിന്നുള്ളൊരു സുതനാം-കർത്താവാം ദൈവം
കന്യക വഴിയായ് ധരയെത്തി-കാരുണ്യം ചിന്തി
ഹാ-ഹാ.

3 മുക്തവരാം പന്തിരുവരെ നീ-ശിഷ്യന്മാരാക്കി
അവരിൽ പണിതു തിരുസഭയെ-കാരുണ്യത്തോലെ
സേവകരായി-ശ്രേഷ്ഠ നിബിമാർ
ദൂതന്മാരെത്തി-ശുശ്രൂഷകരായി
അവരുടെ വചനം പ്രിയനാഥാ, -എത്തുന്നെമ്പാടും
ജാതികളുടെ കൂട്ടം സഭയിൽ ഓടിയടുക്കുന്നു,
ഹാ-ഹാ.

- 4 ശൈമൊൻ കീപ്പായോടായ് താൻ ചൊല്ലി ഒരു വാക്യം
“നിൻമേൽ സഭയെ പണിയും ഞാൻ ചൊന്നയുടെ സ്മൃതം,
സ്വഗ്നീയ താക്കോൽ-നല്ലം നിൻ കൈയിൽ
പാതാളം മേൽ പ്രാബല്യം നേടാ-
ധരയിൽ നീ കെട്ടുന്നവയെ കെട്ടും ഞാൻ മേലിൽ
ധരയിൽ നീ മാജ്ജനവശം ചെയ്യും ഞാൻ നന്നായ്”
ഹൊ—ഹൊ
- 5 ശ്ലീഹന്മാരാം ഉന്നതമാം-തുണകളിന്മീടേത
സഭയെ പണിതവനെ നാഥാ,-നീയേകൻ സ്തുത്യൻ
നിൻ ഗീതത്തെ-പാടുമ്പതെങ്ങൾ
നിൻ കാരുണ്യം-കീർത്തിക്കുന്നിപ്പോൾ
കരയും കടലും പ്രിയനാഥാ,-വാഴ്ത്തു നീനെ
ജാതികളോടിയടുക്കുന്നു-യാക്കോബിൻ ഗേഹേ-
ഹൊ—ഹൊ.
- 6 കറ തീണ്ടാത്തവളെ വധുവായ്-തീർത്തവനെ, നാഥാ,
ജാതികളിൽനിന്നും കൂട്ടം എത്തുന്നരീകത്തായ്
നാഥാ ദേവാ -കാരുണ്യം ചിന്തു
കൈക്കൊള്ളണമെ-കൈകൾ തൻ ദാനം
ഭാരതഭൂമിയിലുടനീളം-നിൻ കൊടി പാറയെ
നിൻ സ്നേഹം പേറുന്നവരായ്-തീരണമെല്ലാതും
ഹൊ -ഹൊ.
- 7 ശൈമൊൻ കീപ്പാ റോമായിൽ തൻ വലയെ വീശി
ശ്രുതയേറ്റും ചെന്നായെ-കുഞ്ഞാടായ് തീർത്തു
സാമ്രാജ്യത്തെ-നേടി നാഥനായ്
സ്നേഹം ചിന്തി-റോമാനഗരത്തിൽ
ശൈമൊൻ രക്തം റോമായിൽ ചിന്തി നാഥനായ്
അവനെ കൈക്കൊണ്ടാത നാഥൻ വാഴ്ത്തി ശൈമൊനെ,
ഹൊ—ഹൊ.
- 8 ജാതികളുടെ ശ്ലീഹാ പൗലോസ് സേവകനായ് തീർത്തു
ഉഴറിശിലേ മുതലുടനീളം ചിന്തി സഭപാത്രി
ജാതികളെ താൻ-നേടി നാഥനായ്
മത്സ്യം തിങ്ങും-തൻ വലയിൽ മോദാൽ

- പൗലോസും മിശിഹായ്ക്കായി നന്നായ് ജീവിച്ചു
തൻ ഗളരക്തമൊഴുകിയവൻ-വിശ്വാസം കാത്തു
ഹൊ ഹൊ
- 9 നമ്മുടെ താതൻ മാർത്തോമ്മാ നല്ലി സഭപാത്രി
നമ്മുടെ ഭാരതഭൂമിക്കായ് കാരുണ്യം ചിന്തി
മക്കോസ് “ശ്ലീഹാ” എത്തി മിശ്രേമിൽ
അന്ത്രയോസ് മക്കദോന്യായിൽ
യൂഹാനോനെപ്പേസുസിൽ നല്ലി തൻ സാക്ഷ്യം
ഉഴറിശ്ശേമിൽ നേതാവായ് തീർന്ന മാർ യാക്കോബ്”
ഹൊ--ഹൊ.
- 10 കാലാകാലങ്ങളിലീശോ,-നിൻ സ്തുതി പാടുമ്പോൾ
വർദ്ധിക്കുന്നീഭൂമിയിൽ-നീ മാത്രം വന്ദ്യൻ
നാഥാ ചിന്തു-നിൻ കാരുണ്യത്തെ
ദാഹം തിങ്ങും ഭാരതഭൂമിയിൽ
ഭാരതമൊരുനാൾ ഒരു നാവിൽ പാടും നിൻ ഗീതം
“കാരുണ്യാബ്ബീ, മിശിഹായേ, നീയാണെൻ ദൈവം”
ഹൊ—ഹൊ.
- 11 ഐക്യത്തിൽ ദാതാവേ, നീ-ചിന്തണമെ ദാനം
ഐക്യം വിതാനമീധരയിൽ-ഈ കാലത്തെനും
നാഥാ, ദേവാ,-ശാന്തിനൽകേണം
ദുഷ്ടന്മാരെ-ദൂരെയകറ്റു
സഭകളെയൊന്നിപ്പിക്കേണം-നിൻ തിരുനാമത്തിൽ
സ്നേഹം ചിന്തണമെമ്പാടും-അത്യുന്നത നാഥാ,
ഹൊ—ഹൊ.
- 12 നാഥാ, ഞാനെല്ലാദിനവും-നിൻറൊകുന്നു
പോകില്ലൊരു നാളും നാഥാ-നിനിൽ നിന്നെങ്ങും
കൈക്കൊൾകെനെ-കാരുണ്യം ചിന്തു
ശക്തിതരേണം-നിൻ ഗീതം പാടാൻ
ഉയരേ ഒരു ഗോപ്യരമിനൻ-നിന്തണമെന്നെ നീ-
പാടും ഞാനെല്ലാദിനവും-നാഥാ, നിൻ ഗീതം.
ഹൊ—ഹൊ.

137-28 അവനിൽവണ്ണം നിമിഷങ്ങൾ

രീതി: "പുലർകാലേ കണ്ടാൻ ശിഷ്യർ"
(വ്യാഴം പ്രഭാതം രണ്ടാം കോലോ
മുകളിൽ ഗീതം 135 6 പേജ് 47 കാണുക)

13 ഭൂതിൻ വാഹകരെ ഭൂവിൽ നല്ലേണം നാഥാ
തിരുസന്ദേശം പകരട്ടെ പാരിന്നടരല്ലാം
നീയേകൻ താൻ അത്യന്ത ദൈവ.
ത്രീയേകൻ നീ അത്യന്ത സ്നേഹം
സ്നേഹത്തിൽ ഉറവിടമേ, നീ ചിന്തു നിൻ ദാനം
സ്നേഹത്തിൻ സാന്ദ്രാജ്യത്തെ ഞാൻ നേടും നാഥാ,
ഹാ—ഹാ.

14 പടവിൽ നിദ്രിതനേ, നാഥാ, ദർശിക്കണമെന്നെ
കാരുണ്യം ചിന്തണമെന്നേൻ—കാഠിന്യം മാറ്റു
നൽകൂ നേട്ടം—രാജാവാം ദേവോ.
നൽകൂ ഗീതം—പീഠം നീ നൽകൂ
ജാതികളുടെ മദ്ധ്യേ നിന്നെ കീർത്തിക്കും നാഥാ,
നിൻ നിരുപചനം പ്രിയനാഥാ. —ലോഷിക്കും നിത്യം
ഹാ—ഹാ.

15 പുതിയൊരു സൃഷ്ടിനത്തിൽ നൂപനേ, നിൻ ദാനം ചിന്തു
വാക്യങ്ങളുമേയിട്ടുള്ളതെ നിൻ തൃക്കൈ നീട്ടി
ചിറകിൻ കീഴിൽ—കാത്തിടണമിന്നു
പാതയിലെല്ലാം—കാരുണ്യം ചിന്തു
അനുനിമിഷം നീ കാക്കേണം—ഈ ജീവിതകാലം
ഇടറിപ്പോകാതെൻ നാഥാ—പാലിക്കണമെന്നെ.
ഹാ—ഹാ.

1 നിൻ കരവേലയതാമുലകിൽ
നിൻ കൃപയാലടിയാനെത്തി
കരുണ നിറഞ്ഞവനേ, നാഥാ,
കൈത—നന്നെന്നെ രക്ഷിക്കൂ
പീഡകളാൽ വലയുന്നതിൽ
നിന്നിൽ ജീവൻ വണ്ണുന്നു.

2 ഒശമകാണെ കടലിൽ നിന്നും
ദാനിയേലിനെ ഗുഹയിന്നും
യൗനാണെ കടലിൽ നിന്നും
രക്ഷി—ചുവനാം സദ്യേശാ
കൈതന്നെന്നെ രക്ഷിക്കൂ
നിൻ സ്തുതി ഞാനെന്നും പാടും.

3 നിൻ പേക്കൻ ജീവൻ വണ്ണാൻ
വെമ്പുന്നെൻ കരുണാ നിധിയേ,
നീന്നെയുലകിൽ കാട്ടിട്ടുവാൻ
ഉയരേ—നിന്നുമയസ്സേണം
ഉന്നതമാകും വൻ ദാനം
ഞാനെന്നും നിൻറതല്ലോ.

4 കുറവുകൾ നീക്കം സകലേശാ,
കുറവുകൾ തിങ്ങും പാപിയിവൻ
അണയുന്നതു തവ സവിധത്തിൽ
ശ്രീഭണ്ഡാരത്തിൽ നിന്നും
കാരുണ്യം ചിന്തു കൃപയാൽ
നിൻ സ്തുതി ഞാനെന്നും പാടും

5 നമനാശ്രയമായി ധരയിൽ
 ഇഴുശൻ മാത്രം വസലഭേ
 അവനൊരുനാളും വെടിയാത്ത
 കനിവു—ഉള്ളവനത്രേ
 അവനിൽ വർണ്ണം നിലിഷ്ടങ്ങൾ
 എല്ലാം മംഗളമായിട്ടും.

138-29 കർത്താവാം സർവ്വേശാ

രീതി: കർത്താവാം സർവ്വേശാ
 വ്രതമൊട്ടു നിന്നെ പ്രസവിച്ച
 പാവനയാം ക-ന്യകയൊട്ടുമായ്
 സ്തുതി പാടാൻ വരമേ-കേണം".
 (ബുധൻ—സന്ധ്യ—എനിയോടൊ)

1 കർത്താവാം സർവ്വേശാ,
 കന്യകയിൽ നിന്നുരുവായോൻ
 യാഗമതായ് തി—ന്നൊരു ദേവോ,
 കരുണാബ്ജേ, കറകൾ നിക്ഷി.

2 കർത്താവാം സർവ്വേശാ,
 നിൻ യാഗം മമ പിഴ നീക്കി
 രക്ഷയെന്നിക്കായ് നീയേകി
 നിൻ ഗീതം ഞാൻ പാടീട്ടും.

* * * *

3 കർത്താവാം സർവ്വേശാ,
 മേലുയരേ വാസം ചെല്ലോൻ
 താഴ്വയിൽ നയനം പാലിപ്പോൻ
 വാക്സണമീയടിയാരെ നീ.

4 കർത്താവാം സർവ്വേശാ,
 തവസവിയേ വിനയാനപിതരായ്
 ശിരസ്സു നമിക്കുന്നീദാസർ
 വാക്സണമീയടിയാരെ നീ.

5 കർത്താവാം സർവ്വേശാ
 നിന്നെ താനെ വണങ്ങുന്നേൻ
 ഉപചാരീയണമെ ഉയരേന്നും
 വാക്സണമീയടിയാരെ നീ.

6 കർത്താവാം സർവ്വേശാ,
 സ്തുതിപ്പോഷ്ണ 'സം'പ്പെട്ടമിടയാം
 മേലുയരത്തിൽ നിന്നീശാ
 വാക്സണമീയടിയാരെ നീ.

7 കർത്താവാം സർവ്വേശാ,
 കാലാന്ത്യം വരെ നിൻ കരുണ
 ചൊരിയണമീദാ—സന്മാർമേൽ
 വാക്സണമീയടിയാരെ നീ.

8 കർത്താവാം സർവ്വേശാ,
 ശാശ്വതമാം നിൻ ദാനത്താൽ
 ഹൃദയേ മോദം പകരണമെ
 വാക്സണമീ യടിയാരെ നീ.

9 കർത്താവാം സർവ്വേശാ,
 കരുണ നിറഞ്ഞൊരു വലതുകരം
 വർണ്ണണമെ ദാ—സന്മാർ മേൽ
 വാഴ്ത്തണമീയടിയാരെ നീ.

10 കർത്താവാം സർവ്വേശാ
 നരകദെ സങ്കേതം നീ താൻ
 നിന്നെ നമിക്കു —നീ ദാസർ
 വാഴ്ത്തണമീയടിയാരെ നീ.

11 കർത്താവാം സർവ്വേശാ
 ശാന്തി നിറഞ്ഞൊരു തരണം
 റൂഹായാം ദാനം തരണം
 വാഴ്ത്തണമീയടിയാരെ നീ.

- 12 കർത്താവാം സർവ്വേശാ
ഭിന്നതയെല്ലാം നീക്കണമെ
ഐക്യം നൽകൂ നിൻ സഭയിൽ
വാഴ്ത്തണമീയടിയാരെ നീ.
- 13 കർത്താവാം സർവ്വേശാ,
സത്യാരാധകനാക്കെണെ
ഓഹരി നൽകൂ മണവറയിൽ
വാഴ്ത്തണമീയടിയാരെ നീ.
- 14 കർത്താവാം സർവ്വേശാ,
നിന്നെ നമിക്കും നിൻ സഭയിൽ
വർഷിക്കണമെ നിൻ കൃപകൾ
വാഴ്ത്തണമീയടിയാരെ നീ.
* * * *
- 15 കർത്താവാം സർവ്വേശാ,
ഭോഗത്താൽ ഞാൻ വലയുന്നൂ
സൗഖ്യം നൽകൂ ദയവാനേ,
സത്യഭിഷഗ്വരനങ്ങത്രേ.
- 16 കർത്താവാം സർവ്വേശാ,
കഷ്ടതയിൽ വലയുന്നടിയൻ
കരുണയ്ക്കൂ ഉയരേണം
സത്യഭിഷഗ്വരനങ്ങത്രേ.
- 17 കർത്താവാം സർവ്വേശാ,
ദിനമാത്രങ്ങൾ തവസവിലേ
കണ്ണീർ ചിന്തിക്കരുണേൻ
സത്യ ഭിഷഗ്വരനങ്ങത്രേ.
- 18 കർത്താവാം സർവ്വേശാ,
ബന്ധികളിലകിത്തകരുണ
വേദന നീക്കൂ പനിനീരാൽ
സത്യഭിഷഗ്വരനങ്ങത്രേ.
- 19 കർത്താവാം സർവ്വേശാ,
പ്രാർത്ഥന കേൾക്കണമി നിമിഷം
ചൊരിയു പനിനീർ ഉയരേണം
സത്യഭിഷഗ്വരനങ്ങത്രേ.

- 20 കർത്താവാം സർവ്വേശാ,
ദൃഷ്ടനെയാട്ടിപ്പായിക്ക
സ്ത്രീബാ തണലിൽ മേവുമിഖർ
സംരക്ഷണമേകും സ്ത്രീബാ.
- 21 കർത്താവാം സർവ്വേശാ,
നിൻ സ്തുതി പാടുന്നിമ്പരിൽ നിൻ
റുഹായാം ദാനം ചൊരിക
വഴികാട്ടും റുഹാ നാഥൻ
- 22 കർത്താവാം സർവ്വേശാ
ഭൂവാനം നിൻ സ്തുതി പാട്ടും
സ്തുതികൾക്കഹൻ നീ മാത്രം
നിൻ ഗീതം ഞാൻ പാടിട്ടും.
* * * *
- 23 കർത്താവാം സർവ്വേശാ,
സകല രഹസ്യവുമറിവോനേ,
ഏദയം കാണു—നൊരു ദേവദാ,
കരുണാബ്ലേ, കറകൾ നീക്കൂ.
- 24 കർത്താവാം സർവ്വേശാ
തിന് നിറഞ്ഞെൻ ഏദയത്തിൽ
ദൃഷ്ടതയാൽ ഞാൻ ബന്ധിതനായ്—കരുണാബ്ലേ..
- 25 കർത്താവാം സർവ്വേശാ,
നയനം പതറി നടക്കുന്ന
നിന്നെ വിട്ടു—പാപിയിവൻ—കരുണാബ്ലേ...
- 26 കർത്താവാം സർവ്വേശാ
നീയെന്നെ കഴുകി നന്നായ്
നിന്നെ വിട്ടു—പാപിയിവൻ—കരുണാബ്ലേ.
- 27 കർത്താവാം സർവ്വേശാ,
ഓടുന്നിമ്പനകലേക്കായി
നിർജ്ജനദേശം—തേടിയിതാ—കരുണാബ്ലേ,
- 28 കർത്താവാം സർവ്വേശാ,
നീ മാത്രം മെ ഏദയേശൻ
നിന്നെ ഞാൻ സ്നേഹിക്കുന്നു—കരുണാബ്ലേ...

- 29 കർത്താവോ സർവേശോ,
എന്നെ കൈ വിട്ടിട്ടല്ലെ
ദുഷ്ടനെയാട്ടി—പ്ലായക
കരുണാബ്ലേ കറകൾ നീക്കൂ
- 30 കർത്താവോ സർവേശോ,
ചിറകിൽ കീഴിൽ ചേർക്കുന്ന
ദുഹായോ ദാനം തരണം—കരുണാബ്ലേ...
- 31 കർത്താവോ സർവേശോ
ശാന്തയേക്കു ഹൃദയത്തിൽ
സ്നേഹം വിതരൂ—എന്നുള്ളിൽ...—കരുണാബ്ലേ
- 32 കർത്താവോ സർവേശോ,
നിന്നെ ഞാൻ സ്നേഹിക്കുന്നു
മുഴുവായത്തോ—ഒടൻ നാഥാ—കരുണാബ്ലേ
- 33 കർത്താവോ സർവേശോ,
വഴികാട്ടണമെ ജഗദീശോ,
പാതകളെ നീ—പാലിക്കൂ—കരുണാബ്ലേ...
- 34 കർത്താവോ സർവേശോ,
വാക്യങ്ങളെൻ കൈകളെ നന്നായ്
നിന്നെക്കാട്ടാൻ കൃപ ചെയ്യൂ—കരുണാബ്ലേ...
- 35 കർത്താവോ സർവേശോ,
കണ്ണുകളെ നീ കാക്കണമെ
തിന്മകൾ കാണാതെപ്പോഴും—കരുണാബ്ലേ...
- 36 കർത്താവോ സർവേശോ,
നാവിനു ശക്തി പകർന്നീട്ടു
നിൻ സ്തുതി പാടാൻ എന്നെന്നും—കരുണാബ്ലേ...
- 37 കർത്താവോ സർവേശോ,
നിൻ തിരു സ്തീബായിൻ കീഴിൽ
വയ്ക്കുന്നെൻ മുഴുവനായ്—കരുണാബ്ലേ...
- 38 കർത്താവോ സർവേശോ,
സ്തീബായിൽ നിന്നൊഴുകുന്ന
ജീവജലത്താൽ ബഹുകൃപയാൽ—കരുണാബ്ലേ...

- 39 കർത്താവോ സർവേശോ,
സ്തീബായിൻ ചിറകിൽ നിന്നും
പ്രവാഹിക്കുന്ന ജപായത്താൽ
കരുണാബ്ലേ കറകൾ നീക്കൂ
- 40 കർത്താവോ സർവേശോ,
നാവിനു ശക്തി പകർന്നീട്ടു
ദേശങ്ങളിൽ നിന്നെക്കാട്ടാൻ—കരുണാബ്ലേ...
- 41 കർത്താവോ സർവേശോ,
അപ്പിക്കുന്നീ നിമിഷം ഞാൻ
തിരുബലിയോടൊ—ഞെന്തെന്നയിതാ—കരുണാബ്ലേ...
- 42 കർത്താവോ സർവേശോ
കൈകൊള്ളണമെൻ യാചനകൾ
രമുരുതെന്നെയൊരു നാളും—കരുണാബ്ലേ...
- 43 കർത്താവോ സർവേശോ
ദുഹായോ ദാനം തരണം
ഹൃദയേശാന്തി പകരണമെ—കരുണാബ്ലേ...
- 44 കർത്താവോ സർവേശോ,
ഒരുനാൾ നിൻ പേർക്കായടിയൻ
ജീവൻ വയ്ക്കും ജഗദീശോ,—കരുണാബ്ലേ...

139-30 ദൂരെയകററുക സ്തീബായാൽ

കീഴി: ഇസ്രായേൽ പാളയത്തിൻ
പിള്ള സപ്തമുയർപ്പോൾ
ജീവൻ നല്ലം സ്തീബാൽ
മുൻകറിയും വാദാനുമുമായ്.
(വെള്ളി പ്രഭാതം—എനിയോനോ)

1 കരുണ നിറഞ്ഞവനാം നാഥാ,
ചേർക്കണമെന്നെ നിൻ—മാർവിൽ
കെണികൾ വയ്ക്കും ദുഷ്ടനെ നീ
ദൂരെയകററുക സ്തീബായാൽ

- 2 നിൻ രക്തത്താൽ രക്ഷിതയാം
ധരയെ വാഴ്ത്തുക സ്ത്രീബായാൽ
ചൊരിയുക ശാന്തത ഉപരേണം
കലഹം ദുരയകരേണം.
- 3 മദ്യതയേകണമെ ധരയിൽ
വാഴ്ത്തണൊമ നിൻ കൂട്ടത്തെ
നിൻ സ്തുതി എന്നും പാടിപ്പോൻ
യോഗ്യതയടയാക്കേകേണം.
- 4 എന്താലംബം നീയത്രേ
ദൃഷ്ടിപതിക്കണമെന്നിൽ നി
രോഗികളെ ദർശിക്കണമെ
കൃപയാലെനെ നിറ-സ്തുണമെ.
- 5 കത്താവിൻ ഉന്നതനാമം
കാരുണ്യത്തിൻ കേദാരം
ചിറകിൻ നിഴലിൽ ചേർക്കേണ
നിൻ സൃഷ്ടിയെ നീ തള്ളല്ല.
- 6 പ്രാർത്ഥന കേൾക്കണമെ നാഥാ,
കണ്ണീരൊപ്പണമിനേരം
നെടുവീപ്പിട്ടു വിളിക്കുന്ന
സഭയിൽ ചിന്തണമെ ദാനം.
- 7 കത്താവേ, നിൻ തിരുനാമം
ധരയെങ്ങും ഘോഷിച്ചിടാൻ
ജ്ഞാതശരീരബലത്താലെൻ
പാതയൊരുകണമെപ്പോഴും.
- 8 "കത്താവേ നീ പരിശുദ്ധൻ
പരിശുദ്ധൻ നീ സംശുദ്ധൻ"
അട്ടഹസിക്കുന്നീകൂട്ടം
വാനഗണങ്ങളൊക്കൊന്നായി.
- 9 നിന്ദവാ നഗരത്തിൻ നാദം
കൃപയാൽ കേട്ടവനാം നാഥാ.
നിന്നാരായകരെ കേൾക്ക
കാരുണ്യം വർഷിച്ചിട്ടു.

ഭാഗം 6--പരേതർ

140-31 അതിരാവിലെ

രീതി: അതിരാവിലെ തിരുസന്നിധി...
മരിച്ചാൽ പോലും കബറിൽനിന്നും തുടിക്കും മമ ഏദോ
സ്തുതിക്കും നിന്നെ കബറിൽനിന്നും കരുണാകരനീശോ,
മരിക്കും വേളയതിലും തലകണ്ണുകിൾ വേഗമണയും
കരുണാബ്ധിയാം മണവാളനെ സ്തുതിക്കാം അനുനിമിഷം.

141-32 ആ സുദിനം മോദകരം സുമവർഷം ധരയെങ്ങും

രീതി: ഉത്ഥാനദിനേ-മൃതരായോർ-കുടിയരേകി
തേജോഗാത്രം നല്ലം മശീഹാ സ്തുത്യൻ (ശവസംസ്കാരം)

- 1 കാരുണ്യാബ്ധി,—മിശിഹായേ,—തുണചെയ്തു
നിൻ സന്നിധിയിൽ യാചിക്ക—നീ ദാസർ
നീയാണെൻ മഹിമോന്നതദൈവം
നീയെന്നെ ശോഭ ധരിപ്പിച്ചോൻ
നല്ലണമെ, നിൻ വലുതാം നൽവരമെൻ പേർക്കായ് നീ.
- 2 യാചിക്കുന്നോൻ—പ്രാപിക്ക—ന്നു കരുണ
ചോദിക്കുന്നോൻ—കരുണമ—ങ്ങേകുന്നു.
മുട്ടുന്നോ—രെയുനനു മുറിയിൽ
ദുഃഖിതർ മോ—ദിക്കുന്നതു തൃപതിൽ
കരുണാബ്ധേ, കൃപചൊരിക, മനുജകുലം മുഴുവനിലും.
- 3 ഏദൻ തോട്ടം നിമ്മിച്ചോ—നാം താതാ,
നോഹയുമായി—നിയമം നീയുണ്ടാക്കി
ആമോദി—ചുബ്ബരാഹം നിന്നിൽ
യാക്കോബും മാഹാത്മ്യം കണ്ടു.
അബ്രാഹാമിൻ തനയർ—വിളി ചെയ്യുന്നു നിന്നെ.

- 4 ജി—സ്രോമിൽ നി— ന്ന സ്രായേ —ലിനെ വീണ്ടോൻ
കാ—നാൻ നാട്ടിൽ പുതിയൊരു ജീവൻ നല്ലി
മരുഭൂമിയിൽ യാനം ചെയ്യുന്നോ —
രഗതികളാമിവാരിൽ കൃപ ചെയ്യ
പുതിയൊരു ജീവൻ തരണം കൃപവഷം ചൊടിക്കേണം.
- 5 ഭൂമദ്ധ്യത്തിൽ പറ്റുദീസാ മോദകരം
ഏദൻ പോലെ നിൻ ദാനം കാനാനം
പറ്റുദീസായിൽ മനുജൻ വാണ
കാനാനിൽ നിൻ ജനമിസറായേൽ
ഏദൻപോൽ ശോഭിക്കും തിരുസഭയീ ഭൂമധ്യേ.
- 6 സന്യാസികളാ—ലേദൻ തോട്ടം ശ്രേഷ്ഠം
കാനാൻ നാട്ടിൽ നിബീന്ദാരം ശ്രേഷ്ഠന്മാർ
തിരുസഭയിൽ സന്യാസികൾപോലെ
ശോഭായഴം മർത്യഗണങ്ങളിതാ
പാട്ടുനൂ നീൻ സ്തുതികൾ സകലേശാ, നീ സ്തുത്യൻ.
- 7 കാനാൻ നാട്ടിൽ—ശ്ലേഹാനന്ദതമാകും
ആലയമുണ്ടാക്കീ നാഥാ, നിൻ പേർക്കായ്
കാലാന്ത്യ—ത്തിൽ മിശിഹാ റൂപനോ
നിമ്മിച്ചാലയമീയരെയെങ്ങും
മർത്യൻ ത്രി—ത്വം മേറ്റും പാവനമാം ആലയമാം.
- 8 കാലാന്ത്യത്തിൽ—വാനത്തിൽ നിന്നെത്തും
കാഞ്ചനവസ്ത്രാലംകൃതയാം മണവാട്ടി
തോഴികളൊത്തവളാഗതയാകും
തോഴന്മാരൊത്താമണവാളൻ
ആ സുദിനം മോദകരം സുമവഷം ധരയെങ്ങും.

142-33 താരമുദിച്ചു തൻ ഉദയത്തിൽ

രീതി: ഉത്തമാനദിനേ മൃതരായോക്ഷയിരേകി (ശവസംസ്കാരം)

- 1 ആദം പിഴയാൽ എത്തിച്ചു മൃതിലോകേ
ഭൂലോകത്തിൽ വിതറീയാദം നശം
അവനതിനാൽ വേദനയോറധികം
ധരയവനെ ദുഃഖിതനാക്കിതിതാ
ലോകത്തെ ആദിപിതാ മരണത്തിൽ എത്തിച്ചു.
- 2 കാലാന്ത്യത്തിൽ എത്തി മ്ശീഹാ ധരയിൽ
ഭൂലോകത്തിൽ നട്ടു ജീവൻവിത്തു്
അതുലോകേ നിറയുന്നതുതമായ്
ജാതികളോടുന്നതിനരികത്തായ്
അഖിലരെയും ജീവിപ്പി—ക്കണവനാണിനാഥൻ.
- 3 പൂട്ടപ്പെട്ട പറ്റുദീസായുടെ വാതിൽ
കാലാന്ത്യത്തിൽ മ്ശീഹാനാഥൻ നീക്കി
കള്ളനെയാദ്യം അതിൽ പുകിച്ചു
തന്നോടൊപ്പം മോദിച്ചവനും
കരുണാബ്ബേ ചോരൻപോൽ കൈക്കൊണ്ടീടണമെങ്ങും
- 4 മ്ശീഹാനാഥൻ പുതിയൊരു ലോകം പണിതു
പാദേനീക്കി പഴയതിനെതൻ മൃതിയാൽ
തൻകൊലയാൽ പെസഹായിൻ ബലിയും
തൻമൃതിയാൽ വേദനയുടെ ഉറവു
വീക്കിയവൻ മൂന്നാംനാൾ വിജയത്തിൻ നേതാവായ്.
- 5 കന്യക തൻറ ഉദയോഗതനായോൻ
നീരിനുള്ളിൽ യൂർദാനിൽ മേവീയിതാ
കല്ലറയിൽ മൂന്നുദിനം മേവി
മൃതമരയാമോദിപ്പിച്ചപ്പോൾ
മൃതരും ജീവിപ്പുവരും മോദിക്കുന്നൊരുപോലെ.

- 6 സ്വർഗ്ഗീയസുതൻ സൗഭാഗ്യത്തിൻ ഹേതു കന്യാസുതനോ തീരാത്ത കലവറതാൻ തൻ ഉദയം മോദത്തിൻ ഉറവ തൻ ജനനം ആനന്ദത്തികവു സ്ഥാനത്തിൽ താൻ നീട്ടും ദാനം അത്യുതകരമാം.
- 7 ഭൂവാനങ്ങൾ പാടുന്ത തൻഗീതം ഭൂസ്വർഗ്ഗങ്ങൾ ആനന്ദിക്കണൊരുപോൽ താരമുദി-ച്ചുതൻ ഉദയത്തിൽ ദൂതന്മാർഗീതം പാടിയിതാ ധരനിറയെ കസ്യമങ്ങൾ മോദത്തിൻ കാലമിതാ.
- 8 തൻ ഉദയത്തിൽ ദൈവത്വം വെളിവായി തൻ മരണത്തിൽ മനുഷ്യത്വം കാട്ടിയവൻ ദൈവത്തോടൊപ്പം മേവുന്നോൻ തൻ മൃതിയാൽ താരം മങ്ങിപ്പോയ് ഉത്തമനാം മിശിഹാദൈവവുമതുപോൽ മർത്യരമാം.
- 9 ഓടിയടുക്കിൻ-മിശിഹാതൻ സവിധത്തിൽ കാരുണ്യത്തി-നായ് നിങ്ങൾ കേണിടുവിൻ വിധിച്ചെയാനന്യായതൊട്ടുനരണം ഹൃദയങ്ങൾ നിറയും ദൈവസുതൻ കൈനീട്ടി കാരുണ്യം പ്രാപിപ്പിൻ കൈനിറയെ.
- 10 എല്ലാനരണം ജനനത്താൽ ധരതെത്തും മ്ശിഹാ ഇപരം കന്യകയീനിവിടെത്തി മൃതിവഴിയേ സ്വർഗ്ഗേനാമണയ ഉത്ഥാനം സ്വർഗ്ഗത്തിൻ വാതിൽ ഇവരണ്ടും കൂടാതെ നരനെത്തില്ല, സ്വർഗ്ഗേ.
- 11 കാരുണ്യത്തിൻ കേദാരം മമ നാഥാ, കാരുണ്യം നീ വർഷിക്കെൻ ഹൃദയത്തിൽ നിന്നിൽ നി-ദ്രിതരാം ദാസന്മാർ പുകട്ടെ നിൻ തിരുമണവറയിൽ കരുണാപുണ്ണാ സ്വർഗ്ഗം നല്ലണമെ ദാസകായ്.

143-34 നാം വേദനയിൽ

വിതി: ഉത്ഥാനദിനേ മൃതായോഷയീരേകീ

- 1 നാം വേദനയിൽ-കരയുന്നതുമ്പ്പുകിൽ ആശ്രമകാൻ ദൈവൻ മാത്രം പ്രിയരേ, അവനരികെ ഓടിയണഞ്ഞീടാം തവപാദേ വീണ കരഞ്ഞീടാം കരുണാബ്ലേ, മിശിഹായേ, കൃപ ചെയ്യിടണമെന്നിൽ.
- 2 ഓരോ നിപിഷം ഉയരുന്ന-ധരതീനും വിടും ഹൃദയ-ത്തിൻ നാദം ഉയരേയ്ക്കായ് നരമല്ലാം നിന്നെ നോക്കുന്ന നിൻ കൃപയിൽ ശരണം വയ്ക്കുന്ന കരുണാബ്ലേ, മിശിഹായേ കൃപ ചെയ്യിടണമെന്നിൽ.
- 3 പാപികളാകും നരർ നാഥാ, പിഴച്ചെഴു വേദനകൾക്കായ് അവകാശം പ്രാപിച്ചു പാപത്തിൻ പ്രതിഫലമാം ദുഃഖം പേറി നരർ വേദനയേല്ലുന്ന, കരുണാബ്ലേ, മിശിഹായേ, കൃപ ചെയ്യിടണമെന്നിൽ.
- 4 ഈ മതഭൂവിൽ നരനെണ്ണേ-ഹിപ്പവനായ് നാഥാ, നീ മാത്രം ഞാൻ ചൊ-ല്ലീടുമുത്. യാചനകൾ കേൾക്കു മിശിഹായേ, വേദനകൾ നീക്കു ദൈവസുതാ, കരുണാബ്ലേ, മിശിഹായേ, കൃപ ചെയ്യിടണമെന്നിൽ.
- 5 നിന്നെ നോക്കി കേഴുന്നോരെ കേൾക്കുന്നനും നീ പകരണമെ ഹൃദയത്തിൽ യാചനകൾ കേൾക്കണമൻപോലെ ദൂരായാം ദാനം ചിന്തണം കരുണാബ്ലേ, മിശിഹായേ, കൃപ ചെയ്യിടണമെന്നിൽ.

- 6 ഭാഗങ്ങൾ തൻ നിറകടമാം ദൈവസ്തുത,
വാ-മിജ്ഞാരിയുന്തു നീ ദാനം ധരയിൽ
നിരവധിയാ-ചനകൾ പേറിയിതാ
നീൻ ഭാസർ സവിയേയണയുന്നു.
കരുണാബ്ബേ, മിശിഹായേ, കൃപ ചെയ്യിടണമെന്നിൽ.
- 7 അത്യുന്നതനേ, ദൈവസ്തുതാ, മിശിഹായേ,
പാപം ചെയ്തോ-രീ നരരിൽ കൃപ ചെയ്തു.
ഇനിമേൽ ഞാൻ പാപം ചെയ്യില്ല
നീൻ വഴിയിൽ ഞാനെന്നും മേവും
കരുണാബ്ബേ, മിശിഹായേ, കൃപ ചെയ്യിടണമെന്നിൽ.
- 8 അത്യുന്നതനേ, ഒരു നാളിൽ സോദരനെ
നിന്നിച്ചു ഞാൻ; എൻ പിഴ നീ പോക്കണമെ.
ദുഃഖിതനെ ഞാനനോടിച്ചു
ക്രേശിതനിൽ ഹൃദയമലിഞ്ഞില്ല
കരുണാബ്ബേ, മിശിഹായേ, കൃപ ചെയ്യിടണമെന്നിൽ.
- 9 അത്യുന്നതനേ, ഞാൻ സ്നേഹി-ക്കുന്നങ്ങേ
നിന്നെ പ്രതി ഞാൻ മർത്യരെയും സ്നേഹിക്കും
നരനായ് നീ ജീവൻ ഹോമിച്ചു
ഒരു ദിവസം ഞാനും ഹോമിക്കും.
കരുണാബ്ബേ, മിശിഹായേ, കൃപ ചെയ്യിടണമെന്നിൽ.
- 10 എല്ലാം കാണ-ന്നൊരു നാഥാ, മിശിഹായേ
എൻ ഹൃദയം ഞാൻ വയ്ക്കുന്നു- നീൻ പാദേ.
കൈക്കൊൾകെൻ നെടുവീപ്പൻ നാഥാ,
ദൂഹായാം ദാനം ചിന്തെന്നിൽ.
കരുണാബ്ബേ, മിശിഹായേ, കൃപ ചെയ്യിടണമെന്നിൽ.
- 11 ദാവീദിന്റെ സുതനാമൻ മിശിഹായേ,
രോഗത്തിൽ നീ വൻ താങ്ങായെത്തുന്നു
രോഗത്താൽ വലയുന്നവരാകും
സോദരരിൽ കൃപ വർഷിക്കണമെ.
ഉന്നതനാം നൽ വൈദ്യോ, രോഗങ്ങൾ സുഖമാക്കൂ.

- 12 മേലുയരുന്നും വന്നവനേ, ദൈവസ്തുതാ,
പാപിനിയിൽ നീ വർഷിച്ചു നീൻ കരുണ.
അവളെ നീ സ്നേഹിച്ചുൻപോടെ
കറുപ്പൻ നീ കൃപയാൽ കഴുകിയിതാ
അവളിൽ നീൻ സ്നേഹാത്മ ചിന്തിയ നാഥാ സ്നോരും.
- 13 പാപത്തിന്റെ ചങ്ങലയാൽ ബന്ധിതരായ്
വേദനയേല്ക്കും നരരിൽ നീ കൃപ ചെയ്തു.
നരരെല്ലാം പാപികളാകുന്നു
നീ മാത്രം നന്മയ്ക്കുറവിടവും
കരുണാബ്ബേയൻ നാഥാ പാപം നീ മായ്ച്ചീടൂ.
- 14 പാപിനിയേപ്പോൽ കരയുന്നതായി ഭാസർ
മായ്ക്കണമെ നീ നരരുടെ പാപം കൃപയാൽ
ഭാഗത്തി-നിവരെ രക്ഷിക്കൂ
തൈലം നീ ശിഷ്ടിൽ പൂശണമെ
നീനിൽ വയ്ക്കുന്നിവരെ; കൃപയാൽ നീ തുണ ചെയ്തു.
- 15 നാഥാ ഞങ്ങൾ പാപത്തിൽ വീഴാത്താൻ
തുക്കെ നീട്ടി കാക്കണമേയെപ്പോഴും
നീൻ വഴിയെ ഓടാനായടിയാൻ
വെസ്യനെ-ല്ലായ്ഞോഴും നാഥാ.
അതിനായ് നാഥാ, ഹൃദയം പീടയുണെല്ലാനിമിഷം.
- 16 ബേത്ലഹേമിൽ മൂതരായി പൈതങ്ങൾ
നാഥാ, നീൻ പേക്കായ് രക്തം ചിന്തിയവർ
വേദനയേററീടും പൈതങ്ങൾ
നോക്കുന്നു നിന്നെ കരുണാബ്ബേ,
അവരെ സ്നേഹിച്ചവനേ, കൃപ ചെയ്തു അടിയാരിൽ.
- 17 എല്ലായ്ഞോഴും കൃപ ചെയ്യും കരുണാബ്ധേ,
എത്തി-ണമീ നാഴികയിൽ മമ സവിയേ
യാചനകേ-ടുത്തരമരുളണമെ
രോഗങ്ങൾ-നീക്കണമതിവേഗം
നീൻല്ലാതീയലകിൽ തുണചെയ്യാനില്ലാതും.

- 18 സ്റ്റീബാ മുകളിൽ വേദന നീയോറധികം
നിൻ യാഗത്തോ-ടൊനായ്ഞാൻ ഈ നിമിഷം
അപ്പിക്ക-നന്ദ വേദനയെല്ലാം
മണ്ണിൽ നിന്നയതം നെടുവീപ്പും
സഹദേർത്തൻ ബലിപോലെ കൈക്കൊൾകീ കണ്ണീർ നീ.
- 19 ഈ മരുഭൂവിൽ-കണ്ണീർ മാത്രം നാഥാ,
ഈ ദാസകായ് കൈമുതലാ യുള്ളീശോ
കല്ലറയിൽ കണ്ണീർ വാർത്തവനേ,
ലാസറിനെ സ്നേഹിച്ചൊരു ദേവാ,
കണ്ണീരൊപ്പാനെത്തു-മോദം നല്ലീടണമെ.
- 20 നിൻ തിരുമാറ്റിൽ ചാരുനാ ഞാനെന്നും
എൻ പാപം ഞാൻ കണ്ണീരാൽ കഴുകീട്ടും
തിരുമാറ്റിൽ ചേർക്കൂ കരുണാബധേ,
റുഹായാം ദാനം ചിന്തണമെ.
നിൻ സ്റ്റീബാ ചുംബിക്ക-നീവരെ നീ കൈക്കൊൾക.
- 21 നിന്നെപ്രതിയീ-ലോകത്തിൽ ജീവിക്കും
ദാസന്മാരെ കൃപയാൽ തൃക്കൺ പാക്
നിൻ കൃപ നീ ചിന്തണമടിയായിൽ
സ്റ്റീബാ പേ-റാൻ കൃപ നല്ലേണം
ക്ലേശകരം മരുഭൂവിൽ തള്ളരുതേ ജഗദീശാ.
- 22 നിൻ സ്നേഹത്താൽ-ഭവനമുപേ-ഷിച്ചവരെ
കൈക്കൊള്ളണമെ-കാരണ്യം ചിന്തണമെ
പാദത്തി-നേകണമെ ശക്തി
നാവീൽ നിൻ വചനം നല്ലേണം
നിന്നെ കാട്ടീടുന്ന ദാസരെ നീ കൈക്കൊൾക.
- 23 നിൻ പേക്കായി ജീവിതമുറപ്പിച്ചവരാം
സോദരിമാരെ വാഴ്ത്തൂ നാഥാ, കൃപയാൽ
ലോകത്തിൻ ക്ലേശം പേറീടാൻ
ലോകത്തിൻ ദീപമതായ് മേവാൻ
തുണയേകു ജഗദീശാ, വാഴ്ത്തണമേയവരെ നീ.

- 24 എല്ലാജ്യോഴും നിന്നെ നോ-ക്കിക്കേഴും
ദാന താർമേൽ ഭൃഷ്ടിതിരികു നാഥാ
അവരുടെയെമ്പനയും പേറിയിതാ
എത്തുന്നു ഞാൻ നിൻ ബലിപീഠം.
ആയിരമായ് എത്തുന്നു; നിൻ സവിധേ; കൃപചെയ്തു
- 25 ഈ ധരയിൽ നിന്നയരുന്ന വേദനകൾ
ഒന്നിച്ചിപ്പോൾ അപ്പിക്കണു നാഥാ
കണ്ണീരും വേദനയും നാഥാ
നെടുവീപ്പും രോഗങ്ങളുമതുപോൽ
തിരുസവിധേയപ്പെിക്ക-നെൻ നാഥാ കൈക്കൊൾക.
- 26 ഈ ധരയിൽ നിന്നയരുന്ന വിങ്ങലുകൾ
ഒന്നിച്ചിപ്പോൾ അപ്പിക്കണു നാഥാ,
കണ്ണീരും വേദനയും നാഥാ
നെടുവീപ്പും രോഗങ്ങളുമതുപോൽ
തിരുസവിധേയപ്പെിക്ക-നെൻ നാഥാ കൈക്കൊൾക.
- 27 കാരുണ്യാബ്ലേ, നരനെ സ്നേഹിപ്പവനെ,
നോക്കണമെ നീ കാരുണ്യാൽ നിൻ സുതരെ
നിന്നെ സ്നേഹിപ്പാനായ് ദാസർ
അതിയായധാനിക്കുന്നുലകിൽ
അവരെ നീ വാഴ്ത്തണമെ; കൃപചെയ്തു തലമുറയിൽ.
- 28 നാഥാ, ദേവാ, വാഴ്ത്തണമേയടിയാരെ.
നിൻ സന്നിധിയിൽ വലിയവരായ് തിന്തിട്ട
പൈതങ്ങൾ നോക്കുന്നു നിന്നെ
വാഴ്ത്തൂ നിൻ തൃക്കൈയാലവരെ
തലമുറതോ-റും നീ നിൻ കാരുണ്യം കാട്ടീട്ട.
- 29 വ-ഞ്ചനയില്ലാത്തവരാകാ കണ്ണുങ്ങൾ
നോ-ക്കുന്നീശോ; കൃപചൊരിയു അവരിൽ നീ.
റുഹായാം ദാനം ചിന്തണമെ
വൻ വിജയം ധരയിൽ നല്ലണമെ
പുതിയൊരു ലോകം പണിയാൻ കരുവാക്കൂ നീയവരെ.

- 30 നാഥാ നിൻ പേ-ക്കണയുന്നാ ദാസരെ നീ
കാരുണ്യത്താൽ തൃക്കൺ പാർക്കുമിപ്പോൾ.
വയലുകളിൽ പണിചെയ്യാനായി
ദാസരെ നീ വേഗമയയ്ക്കണമെ
തിൻ കൃപയാൽ ദാസക്കായ് ശക്തിതത്ര ഉയരേണം.
- 31 വാഷുകൃത്തിൽ-ഗതിയില്ലാതൃശ്ശലനോർ
മോഹത്താലെ പീഡനമേല്ക്കുന്നവരും
നോക്കുന്നു കരുണാബ്ലേ നിന്നെ
കൃപയാൽ നീ പകരണമാശ്വാസം
അഖിലകും തൂണായ് നീ ഒരുവൻ മാത്രം ധരയിൽ.
- 32 രോഗത്തിൽ പെ-ടുശ്ശലനോരടെ പക്കൽ
മൈലവുമേന്തി എത്തുന്നോൻ നൽ മൈലദയാ,
ശിരസ്സുകൽ കാവൽ നിൽപ്പവനെ
ഏദയത്തിൽ ശാന്തത പകരുന്നോൻ,
അരരല്ലാം ഒരുപോലെ നിന്നെ നോക്കുന്നീശോ.
- 33 ഓരോ നരനും നല്ലവനായ് ജീവിപ്പാൻ
അദ്ധ്വാനിപ്പു ഈ ധരയിൽ പ്രിയനാഥാ
ജഡമവരെ വഴി തെറ്റിക്കുന്നു
വലുകളിലാ-ക്കുന്നു വഞ്ചകരും
തിൻ പ്രിയരാം നരരിൽ നീ കൃപ ചെയ്യു ഈ നിമിഷം.
- 34 നീ മനസ്സായാൽ-ഞാൻ പരിപാവനനാകും
നാഥാ, ദേവാ നീ ദൈവ-ത്തിൻ പുത്രൻ.
നിന്നിൽ ഞാൻ വയ്ക്കുന്നെൻ ശരണം
സോപ്പായാൽ നനായ് കഴുകേണം
കരുണാബ്ലേ, രോഗത്തിൽനിന്നും നീ രക്ഷിക്ക.
- 35 ജീവൻ പകരും തൃക്കൈ വയ്ക്കുടയാൻമേൽ
'ഞാൻ മനസ്സാക'-ണെന്നുവെളിയുന്നമിപ്പോൾ
നിൻ വചനം പൂണ്ണതയേകുന്നു
ഏദയത്തിൽ ശാന്തത പകരണം
തിൻ ഭവനേ മതവിടാൻ കൃപയെന്നും നല്ലണമെ.

- 36 അകൃത്യനരനാം ദൈവസുതാ. മിശിഹായേ,
ശക്തിയെഴുന്ന വാക്കുരചെയ്തിടണമെ.
നിൻ സവിധേയെത്തിയ നന്നെപ്പോൽ
നിന്നിൽ ഞാൻ ശരണം വയ്ക്കുന്നു.
ഭൂവാദനം നിമ്മിപ്പോൻ-സകലേശൻ നീയത്രേ.
- 37 പത്രോസിന്റെ ഭവനത്തിൽ കൃപചെയ്തു
കാരുണ്യാബ്ലേ, മിശിഹായേ, കൃപചെയ്തു.
രോഗികളിൽ കൃപ നീ ചൊരിയണമെ
ആശ്വാസം പകരണമേയിപ്പോൾ
നിൻ നാമത്തിൽ ഞങ്ങൾ യാചിക്ക-നീ നിമിഷം.
- 38 തിൻ വചനത്താൽ രോഗം നിങ്ങിപ്പോയി
കാരുണ്യം നീ ധരയിൽ നനായ് വിതറി.
ഈ നിമിഷം കൃപചെയ്യണമെന്നിൽ
രോഗത്തിൽനിന്നും മോചിപ്പു.
ഭൃഷ്ടനെയാട്ടിപ്പായ്ക്കു, ദുഹായാം കൃപചൊരിയു.
- 39 ഓരോ നിമിഷം വഴികാട്ടു മണവാളാ,
നിൻ മണവരയിൽ ചേർക്കണമെ കാലാന്തേ.
മൃതരെ നീ എഴുന്നേല്പിക്കണമെ
പുതിയൊരു വസ്ത്രം നീ നല്ലണമെ.
തിൻ വലഭാ-ഗത്തായ് മോ-ദിച്ചീടാൻ കൃപചെയ്തു.

144-35

പരേതർ

രീതി: ആറാം ദിവസമതിൽ
ആദിയിലാഴ്ചയെ പൂഴിയിൽ നിന്നുതന്നെ
ഞെവനാത്താവേകി
വാചാലതനല്ലി സ്രഷ്ടാവിനെയേവം
ഹാ-ഹാ-സ്തോത്രം പാടീടാൻ.

(വെള്ളി-സന്ധ്യ-രണ്ടാം കോലോ)

- 1 മൃതിരഹിതൻ മിശിഹാ,
ഉയിരും ജീവനുമങ്ങാണെ—നാക്കുനേൻ
മൃതരുടെ ശരണം നീ,
ജീവൻ നല്ലണമെ വരവിൽ കാലാന്തേ
ഹാ-ഹാ-വല്ലതാം മണവറയും.
- 2 മിശിഹാ രാജാവേ,
ജീവൻ നല്ലണമേയെല്ലാ-മർത്യക്കാ
നിൻ രണ്ടാം വരവിൽ
ഉന്മരേതിരുസ്സീബാ എത്തുണൊരു നേരം
ഹാ-ഹാ-മോദം പകരണമെ.
- 3 നിൻ തിരു സുവിശേഷേ
ലിഖിതം വചനത്തെ ഓർക്കു-മിശിഹായേ,
മൃതരെ ഉയിർപ്പിക്ക
എൻ നിണമെയ് ഭക്ഷിച്ചവരെ തള്ളില്ലേൻ
ഹാ-ഹാ-രക്ഷി-ച്ചീട്ടും ഞാൻ.
- 4 കരുണാവാരിധിയേ,
ഉന്നതനാം മിശിഹാരാജാ,—മൃതിരഹിതൻ
നിൻ സ്തുതി-പാടുന്നേൻ
നരരുടെ ജീവൻ നിൻ കല്പനയാൽതന്നെ
ഹാ-ഹാ-നിലനിൽക്കണെന്നാം.

- 5 കാഹളനാദത്തിൻ
നാളിൽ കരുണാബയ്യേ, കൂപമെയ്—ദാസർമേൽ
വലഭാഗം തരണം;
ബലഹീനതയാൽ ഞാൻ വഴിവിട്ടോടിപ്പോയ്
ഹാ-ഹാ-വഴികാ-ട്ടുകനാഥാ.
- 6 കരുണക്കുലോകം
മിശിഹായേനാഥാ, കൂപമെയ് ദാസർമേൽ
നവജീവൻ തരണം
ഹാ-ഹാ-പാടിയിൽ ചിത്രീയതാം മേനിക്കേകണമെ
ഹാ-ഹാ-നവമാംചൊരു ഭവനം
- 7 വന്ദിക്കുന്നേൻ ഞാൻ
ജയമകടം ചൂടിയ സ്സീബാ—യാം കൊടിയെ
തള്ളരുതേയെന്നെ
നിന്നെ ലോകത്തിൽ കാട്ടാനോടിയിവൻ
ഹാ-ഹാ-രക്ഷിക്കണമെന്നെ.
- 8 സ്തുതിയുടെ പിറകേ നാം
ഓടരുതൊരുനാളും രക്ഷി-ക്കില്ലാരേ
നശപരണം നേട്ടം
വിധിയുടെ ദിവസത്തെ ഓക്കൻ വസ്സലരേ,
ഹാ-ഹാ-വിധിയാളനെ ഓക്ക.
- 9 പൊടിയും ചാരവുമായ്
മാറുണവയാകും നേട്ടം തേടരുതേ
രക്ഷിക്കില്ലാരേ
പൊടിയിന്നയിർനല്ലും നാഥനെയെപ്പോഴും
ഹാ-ഹാ-ആരാധിച്ചീടാം.
- 10 നിൻ വരവിൻ ദിവസം
ഏകണമെ നാഥാ, മോദം—നവജീവൻ
ദാസന്മാർക്കായീ
വാദാനം പോലെ നല്ലണമെ നാഥാ,
ഹാ-ഹാ-ഉയരേ മണവറയും.

145-36 തൃതിയെ തൃതിയാലെ

രീതി: ശരണാഗതമൃതരാം—ദാസർക്കസ്ഥാനം നവ്യതയേകമെ (ശവസംസ്കാരം)

- a) 1 ചരമദിനം പാഞ്ചാംഗം—നെടുവീപ്പിൽ ഭിവാസം തീർത്ത ദിനം ഭേദം—നല്ലണമാശ്വാസം.
- 2 വസല സോദരരേ,—സവിയെഴുന്നെത്തിട്ടവിൻ ഞാൻ പിരിയുന്നുടനെ; നാഥൻ സന്നിധിയിൽ.
- 3 കാക്കണമെന്നെന്നും—പ്രാർത്ഥനകളിലെന്നെ ഞാൻ സ്വീകൃതനാവൻ—നാഥൻ സന്നിധിയിൽ.
- 4 കാഹളനാദത്തിൽ—ധനി കേൾക്കുന്നേരം വലഭാഗേയണയാൻ—പ്രാർത്ഥിക്കെൻ പേക്കായ്.
- 5 ചോരൻ പറ്റുദീസാ—നല്ലിയ കരുണാബധി എൻപാപം കഴുകാൻ—പ്രാർത്ഥിക്കെൻ പേക്കായ്.
- 6 നിരവധി തീന്തുകൾ ഞാൻ ചെമ്മെൻ വസലരേ, എൻ മനമിളകുന്നു—പ്രാർത്ഥിക്കെൻ പേക്കായ്.
- 7 ആനന്ദം പകരാൻ—ആക്കം കഴിവില്ല കാക്കണമെൻ പ്രിയരേ, ഭോഷികളാകല്ലെ.
- 8 ഗോഗുണാമൃതകളിൽ—സ്തിബായിൽ നോക്കിൻ ജീവൻ നേടിട്ടവിൻ—പ്രാപിക്കാനന്ദം.
- 9 ജീവജലം പകരാം മിശിഹായുടെ സവിയേ അണയണമല്ലൊ—പാനം ചെയ്യേണം.
- b) 10 കരയതൊരുനാളും—മൃതനെ പ്രതിയാരം മരണം ശാശ്വതം—ഒല്ലെന്നതു ചിന്തിക്കിൻ.
- 11 ഉറവിഴിലേം നഗരം—ഗോഗുൽത്താമലയിൽ മിശിഹാ കരിശിന്തേൽ—മരണത്തെ വെണം.
- 12 തൃതിയെ തൃതിയാലെ—മിശിഹാ തോല്പിച്ചു, മൂന്നാം നാളിലവൻ—കബറുതുറന്നല്ലൊ.

- 13 അന്നിൽ നിദ്രിതരേ—ശോഭ ധരിപ്പിച്ചാൻ ദൂതഗണത്തോടെ താനെന്നും വീണ്ടും.
- 14 വസല സോദരരേ സ്നാനത്തിൻ മുദ്ര റുഹായിൻ ചമിഹം—നമ്മെ കാത്തിട്ടും.
- 15 നമ്മിൽ നിക്ഷിപ്തം—തൻ തിരുമേനിതരം മോദം പകരുന്നോ—തന്നതമാം രാജ്യം.
- c) 16 വേർപിരിയുന്നതിൽ നീ, ചേദിച്ചിടതേ വേഗം നീ ചെല്ലും—നാഥൻ സന്നിധിയിൽ.
- 17 ഈ ധർമ്മഭൂമി നാം വഴിയാത്രക്കാർ മരണത്താൽ വേറേ—എത്തുന്ന നമ്മൾ.
- 18 ഈ വഴിയാത്രയിൽ നാം—എണ്ണയെടുക്കേണം ഭോഷികളെപ്പോലെ—കേണാലെത്തുവലം.
- 19 നാഥനെ സ്നേഹിപ്പോൻ ദീപത്തോടൊപ്പം എണ്ണയെടുക്കണം—എതിരേല്ലിനായി.
- 20 നാഥനണഞ്ഞീട്ടും—നാഴികയറിയില്ല വേഗമൊരുങ്ങിട്ടവിൻ—കാഴ്ചയെടുത്തീടിൻ.
- 21 നല്ലിയ നിക്ഷേപം—നാഥനെ നല്ലിട്ടവിൻ ഒന്നിനു പത്തായും—പത്തിനു നൂറായും.
- 22 ലോകത്തിൻ ദീപം—സ്നേഹമതൊന്നത്രേ നാഥനെ സ്നേഹിപ്പിൻ—മർത്യകലത്തേയും.
- d) 23 തേരുതൊരു നരണം—നശ്ചരമാം പാത, മിശിഹായുടെ വഴികൾ—തേടിയിറങ്ങിടാം.
- 24 തിന്ന വെടിഞ്ഞിട്ടവിൻ—നന്ദ പ്രവർത്തിപ്പിൻ മിശിഹായണയുന്ന—കാഴ്ചകളെപ്പിപ്പിൻ;
- 25 ഭീകരയാഥാർത്ഥ്യം—മരണത്തിൻ മുമ്പിൽ ലൗകികനിക്ഷേപം—രക്ഷിക്കില്ലാരോം.
- 26 മുദ്ര ധരിച്ചവരെ—മരണം മുടില്ല ആ മരണം നിദ്ര—ആ വഴിതേടിടിൻ.

- 27 കണ്ടതാടിൻ രക്തം—ഇസ്രേലിനെ വീണ്ടു മിസ്രോകേണപ്പോൾ—മോദിച്ചിന്ദ്രായേൽ.
- 28 മരണം അന്തിമമാം—വാതായനമത്രേ ആവഴിനാം പുകം—മിശിഹായാം ലോകേ.
- 29 ശോഭ ധരിച്ചു നൂപൻ-കൈകൾ നീട്ടിയിതാ നമ്മെ കൈക്കൊള്ളും—തൻ തിരുസന്നിധിയിൽ.
- 30 മരണം നവജനനം—അതുവഴിനാം പുകം പതുതാം രാജ്യത്തിൽ—നിബിയന്മാരെപ്പൊ.
- 31 പ്രിയരേ, ഞാൻ പോകും. വഴിയൊരുനാൾ നിങ്ങൾ യാനം ചെയ്യാനായ്—വേഗമൊരുങ്ങീടിൻ.
- 32 ഹൃദയം നല്ലിട്ടുവിൻ പ്രിയനാം നാഥനായ് തൻ സവിധ്യയെത്തി കേണകരഞ്ഞീടിൻ.
- 33 കണ്ണീരാൽ പാപം-കഴുകിൻ വശലരേ, നന്മകളാം മുടികൾ—കൊണ്ടുതുടച്ചീടിൻ.
- 34 ദാനം കഴുകുന്നു-ബഹുലം തിന്മകളെ അഗതികളെ തേടിൻ—ജീവൻ നേടീടിൻ
- 35 ഞാൻ ചെയ്തുവയൊന്നും—ഓക്കുരുതെൻ നാഥാ, ഗോഹൃൽത്തായിൽ ഞാൻ—ഓടിയടുക്കുന്നു.
- 36 വേദന തിങ്ങുന്നെൻ-കരളിൽ കർത്താവേ, കൈക്കൊൾകെൻ യാഗം—അപ്പിക്കുന്നിപ്പോൾ.
- 37 വയ്ക്കുന്നെൻ നാഥാ,-നീ തന്നൊരു ജീവൻ നിൻ കയ്യിൽനിന്നും—ഞാനതു നേടട്ടെ;
- 38 കാലാന്ത്യത്തിങ്കൽ-കൈക്കൊള്ളു ണമെന്നെ തള്ളരുതൊരു നാളും—ചേർന്നമെന്നേക്കും,
- 39 കബറിലടഞ്ഞാലും-എൻ ഹൃദയം നാഥാ, നിൻ സ്തുതികൾ പാടും—കാലാന്ത്യത്തോളം.
- 40 എൻ പ്രിയനാം നാഥാ,-നിന്നെ സ്നേഹിക്കും എൻ ഹൃദയം തേട്ടു—നന്നെന്നനും നിന്നെ.
- 41 നിന്നെ ദർശിക്കും-വൻ ദിനമെന്നാണോ! അതു ഞാൻ കാംക്ഷിക്കും—നന്നല്ലാ നേരത്തും.

രീതി: "നാഥൻ വന്നു" ഉത്തര ഉയർപ്പിക്കും സകല പരമേശ്വരൻ നല്ലം പ്രത്യായ്" (ശവസംസ്കാരം)

- 1 മരണമടുപ്പം—ഭീകര നിമിഷത്തിൽ ഞെട്ടിവിറയ്ക്കും—മാനവരൊരുപോലെ.
- 2 നവമാം ലോകം—നല്ലൂ മരണം പുതിയൊരു ജനനം—പുറപ്പെട്ടു വാതിൽ.
- 3 അറിയണമിപ്പോൾ—എല്ലാ നാഴികയും ഉടയവനെ നാം—വന്ദിക്കണമവനെ.
- 4 സ്നേഹം തിങ്ങും—സ്നേഹത്തിനാവ അവനിൽ വയ്ക്കാം—ആശ്രയമെപ്പോഴും.
- 5 ധരയിൽ ജനിക്കും—മാനവരെല്ലാരുമു ഒരു നിമിഷത്തിൽ—പോകണമിവിട്ടു.
- 6 തനിയേ എത്തും—തനിയേ പോയിട്ടും ശുദ്ധത തിങ്ങും—മാനവയാഥാത്മ്യം.
- 7 ജീവിതമെല്ലാം—ദൈവത്തിൻ ദാനം അവനെ വണങ്ങാം—അവനിൽ വെച്ചിടാം.
- 8 കൂരിരുൾ തിങ്ങും—ഈ വൻ താഴ്വരയിൽ കൈകളിലേതും—ഈപനെ വണങ്ങീടാം.
- 9 കരയരുതൊരു—ഊതിയണയുന്നേരം മിശിഹായിൽ നാം—ജീവൻ പ്രാപിക്കും.
- 10 ചോരൻ സമമായ്—എത്തും മരണത്തിൻ സമയം പ്രിയരേ,—നാമറിയുന്നില്ല.
- 11 കർത്താവണയും—ചെയ്തികൾ നോക്കീട്ടും കുറവുകളുള്ളോർ—കേണീട്ടും നൂനം.
- 12 ദീപമെടുക്കാം—എണ്ണയെടുത്തിടാം താലന്തുകളെ—വർദ്ധിപ്പിച്ചിടാം.
- 13 ദാഹിക്കുന്നോ—നേകാം ദാഹമെല്ലാം വേദനയെല്ലാം—ഒപ്പി എടുത്തിടാം.

- 14 കാര്യം നരനിൽ—ഏദയമലിഞ്ഞീടാം സോദരന്മാരെ നാം—ഏദയേ സ്നേഹിക്കാം.
- 15 മോഹനരാമീ യര നാഥൻ തന്ന ഈ വൻദിവസം—ദൈവത്തിൽ ദാനം.
- 16 വാഴ്ത്തണമവനെ; കാണാം സോദരനിൽ ദാനം ചെയ്യാൻ—നീട്ടാം നിക്ഷേപം.
- 17 ഇന്നു കൊടുത്താൽ—നേട്ടം പറ്റുവീസിൽ നൂറു മടങ്ങായ്—വസല സോദരരേ.
- 18 നശപരാമീ നിക്ഷേപം കൊണ്ടു ശാശ്വതമാകും—പറ്റുവീസാ നേടാം
- 19 ക്ഷമയില്ലാത്ത—ദൂതനണഞ്ഞീട്ടും നാഴികയിൽ നാം—കേണിട്ടെന്തു ഫലം!
- 20 “നാഥരമ്യം:—വന്നിടണം വേഗം: സമയം തീൻ”—ദൂതനരണ്ണുന്നു.
- 21 വന്നതുപോലെ—പോകേണം പ്രിയരേ, ഞെമെട്ടക്കാൻ—സാധിക്കില്ലപ്പോൾ.
- 22 ഏദയേ അവനെ—കൈക്കൊണ്ടൊരു നരനും സ്നേഹം തിങ്ങും—നരനും മോദിക്കും.
- 23 മൃതിയെ മിശിഹാ - മൃതിയാൽ തോല്പിച്ചു മർത്യന മോദാൽ പറ്റുവീസാ നല്ലി.
- 24 കയറാം പ്രിയരേ, കൃപയുടെ മണവറയിൽ ഓടരുതാനും - ഉറവയതിൽ നിന്നും
- 25 ഉയരേ നിന്നും—കരുണാകരനീശോ കൃപ ചൊരിയുന്ന - ധരയിൽ മോദമോടെ,
- 26 വയ്ക്കാമവനിൽ എല്ലാം വസലരേ കൃശിൽ മരിച്ചോൻ ഉന്നതനവനത്രേ.
- 27 ഈ നാഴികയിൽ—മൃതിയിൽ പുകിട്ടും നരനായ് നാഥാ; പ്രാർത്ഥിക്കുന്നടയാൾ.
- 28 പ്രാർത്ഥന കേൾക്കൂ—മൃതരെ കൈക്കൊൾകു പറ്റുവീസായിൽ—പുകിട്ടു ഇപനേ.

- 29 നിൻ ശരണിതരാം—ഇവരുടെ സ്നേഹിതരേ കൈക്കൊള്ളണമെ—കരുണാകരനീശോ.
- 30 നിന്ദിതരായോർ—അതുപോൽ ഈ നരനും വയ്ക്കുന്നീശോ—നിന്നിൽ ഏദയങ്ങൾ.
- 31 ഞാൻ മൃതനാകും—നാഴികയെൻ നാഥാ, ഏത്തണം; എന്നെ മാറ്റിൽ ചേക്കേണം.
- 32 തെറ്റുകളെല്ലാം—ചെയ്തവനാമെനെ തള്ളരുതീശാ—നീ മാത്രം രക്ഷ.
- 33 ശക്തി നശിക്കും—നാഴികയിൽ നാഥാ, ഏത്തണം; എന്നെ—മാറ്റിൽ ചേക്കേണം.
- 34 നിന്നെ വെടിഞ്ഞേൻ -ദൃഷ്ടത തേടി ഞാൻ വഞ്ചന കാട്ടി—ദേവ്ഷിച്ചു നാഥാ.
- 35 മാർണ്ണണമീശാ - തെറ്റുകളെല്ലാം നീ നിന്നിൽ വയ്ക്കു—ഞെൻ ഏദയം നാഥാ,
- 36 “ഇലക്കാട്” നീ - പന്നിതൊരു പറ്റുവീസിൽ ചേക്കണമെനെ -കൃപയാൽ എൻ നാഥാ.
- 37 ബലഹീനതയാൽ—ചെളിയിൽ വീണവരെ കൃപയാൽ നാഥാ—കഴകണമീനേരം.
- 38 അറിയാതിവർചെ -യൂന്നൊരു തെറ്റുകളെ മാർണ്ണണമീശാ— നിൻ കാടന്യത്താൽ.
- 39 എന്തിവർ ചെയ്യു --നെന്തിവരവില്ല തെറ്റുകളെല്ലാം—മാർണ്ണണമെ താതാ.
- 40 എന്തരചെയ്യു—കൃശിതനാം നാഥാ, നരനിൽ കൃപ നീ - വഷിച്ചീടണമെ.
- 41 ദൂതനെ വേഗം - കാവലിനെത്തിക്കു മഹിമോന്നതനേ—സ്സീബാ പേറ്റുനോൻ
- 42 ഇടവും വലവും ജനതതി നിറയുമ്പോൾ വലഭാഗം നീ—തരണമെനിക്കായി.
- 43 എൻ യാചനകൾ—താച്ചിച്ചവരെയും എൻ പ്രിയരേയും—വലഭാഗത്താക.

- 44 കുറവുകളെല്ലാം—കഴകി കൃപയാലെ തിരുക്കത്താൽ—വലഭാഗത്താക
- 45 ദേഹം മണ്ണും—ദേഹത്തിൻ കാന്തി ഓരമെഴാത്തോൻ—എകൻ സംസ്കൃത്യൻ.
- 46 മൃതിയണയുന്ന നേരമടുക്കുമ്പോൾ കരയരുതാരും—നാഥനുരജ്ഞം.
- 47 കരുണാകരനേ—തള്ളരുതീ നരനെ അന്ത്യം വരെയും—തിരുമാറ്റിൽ ചേക്ക.
- 48 വേദനയാൽ ഞാൻ—കേഴുന്നരനിമിഷം കരുണാകരനെ, നീ മാത്രം ശരണം.
- 49 നിൻ തിരുവേണെത്തന്ത്യം വരെ വാഴാൻ കരുണാകരനെ കൃപയിവനേകണമെ.

147—38

മൃത്യു

രീതി: "നമ്മുടെ രക്ഷകനാ"
 കമ്പരീനയിൽ പൂണ്ടി—
 ഞെടൊരാൾ രാവീൽ....."
 നാമെല്ലാരുമുറക്കമുണ
 ഒന്നാനായ് സ്തുതി പാടീടേണം".
 (ക്യാന്താ-രാത്രി)

- 1 മർത്യകലത്തിനേൽ ഭരണാധിപനായോൻ ഭീകര മൃത്യു കാലാന്ത്യത്തിലിതാ മൃതനായ്, സഭ മോദിച്ചാത്തിടുന്നു,
- 2 മാനവ കന്യകയാം ദരിയാമിന്നദരേ ഉരുവായ് ദൈവം മൃതി അവനിൽ തട്ടിച്ചിതറി പാരായിലെനന്തു പോൽ പ്രിയരേ!

- 3 പാവന റൂഹായേ കൈവെച്ചാൽ നല്ലി പത്രോസ് ശ്ലീഹാ. തലമുറതോറും ധരയിലവൻ. പണിയുന്നു പ്രിയമാം മേനി.

148—39

ശവസംസ്കാരം

രീതി: "കബറുകൾ പരിശോധിച്ചീടാം"
 (ശനി-സന്ധ്യ-ഒന്നാം കോലോ-ഗാനം 112. 3. പേജ്, 6 കാണുക)

- 1 മിശിഹാ രാജാവിൻ വരവിൽ വാനവ ഭൂതൻ കഴലൂതും സ്ത്രീബാ-കാണപ്പെടുമുയരേ. പൊടികിൽ നിദ്രിതരാം മർത്യർ. ശോഭയെഴും വസനം ചൂട്ടും എത്തും ഗൃപന്തെ വലഭാഗേ.
- 2 ഇടിനാദ സമം ഭൂതന്മാർ ശബ്ദമുയർത്തുന്നൊരു നേരം പൊടിയീനൊഴുനേല്ലും മർത്യർ. മിശിഹാ പ്രതിഫലമേകീടും റൂഹാ മുടി ചൂടിച്ചീടും താതൻ—പ്രിയമാം മണവറയും.
- 3 ദൃഷ്ടന്മാരാം കൂട്ടങ്ങൾ കത്തുന്നഗ്നിയിൽ വെന്തീടും ശുദ്ധർ-മോദിക്കും മുകളിൽ മിശിഹായുടെ മണവാട്ടി സഭ ശോഭയെഴും വസനത്തോടെ നില്ലും ഗൃപന്തെ വലഭാഗേ.

ഭാഗം 7-പൊതുവ്

149-40

കാലാവസ്ഥാ ഗീതം

ഭീതി: "നാഥാ ഭയമോച-നമിവകളിന്നീ-ാൽ"
(വ്യംഗം-ന സ്യ മണാം കോലോ)

- 1 ധരണിമന്ദന നോക്കിക്കരയുന്നവീടേശാ ഉയരേ നിന്നും വർഷിച്ചു-പനിമഞ്ഞിറപ്പിട നിന്നെ വിളിക്കുമ്പോൾ നിന്നിൽ മോദിക്കും നിൻ സ്തുതി നിത്യം പാട്ടുമിവർ ജാതികൾ മധ്യേ.
- 2 തിന്ന നിറഞ്ഞവരോ-മിവർ മൂലം ധരയെ അക്ഷിക്കരുതേ മരണാബ്ധേ സുതാനെ കാണു-കൂപ ചിന്തപ്പെട്ട ധരയിൽ സകലേശാ, വർഷിക്കരുതേ കോപാഗ്നി-ഭീകരവാളും.
- 3 തിരുഹിതമാത്തതുപോൽ മേലുയരേ നിന്നും കാലാകാലം കൂപ വർഷിപ്പി ധരയിന്റേൽ നന്മനിറഞ്ഞവയാം പനിമഞ്ഞും മഴയും മനോക്കിയിരിക്കുന്നു ദാസർ-വേഗം നൽകൂ
- 4 ഏലീയാ നിബിയാ വാനം ചെച്ചാരുനാൾ മഴയില്ലാതെ ജനക്കൂട്ടം കേണകരഞ്ഞു പ്രാർത്ഥനയാൽ നിബിയാ മഴ പെയ്യിച്ചു ധരേ. ഇസ്രായേലതു പാനം ചെയ്യാറുണ്ടാവിച്ചു.
- 5 കാലങ്ങളെ നാഥാ വാഴ്ത്തിടുന്നമെ നീ മൃതയകരൂ ഭീകരമാം മിന്നലുമിടിയും ചുറ്റിയടിക്കുന്ന കാറ്റും നീക്കണമെ കൈവേലകളെ തൃക്കയ്യാൽ വാഴ്ത്തിണമീശാ.
- 6 നാഥൻ കാക്കുന്ന നഗരം നിലനില്പും നാഥൻ പണിയുന്നൊരു ഭവനം മോദം പകരും നാഥൻ വാഴ്ത്തി സകലമൃതമെന്നെനും ആറു മടങ്ങുമലം നല്ലും നാഥൻ വന്ദ്യൻ.

- 7 ഏൻ കൈവേലകളെ നാഥാ വാഴ്ത്തിണമെ ആറു മടങ്ങായ് മലയേകാർ കൂപ നല്ലീശാ. ഞാൻ നിൻ നോക-നന്നതന ചിശാ ഞങ്ങിൽ വയ്ക്കുന്നെൻ ജീവനമെൻ ചെയ്തികളും
- 8 മിശിഹാ തൻ ദാസ-നാക്കായ് മേലുയരേ സജ്ജതയ്ക്കേഴി ഗേഹങ്ങൾ മോഹനമത്രേ അത്യുന്നതന നിൻ കാരുണ്യം വല്ലതാം ഗിരി ന് വഹരണക്കാർ വല്ലതെനോതുനേൻ ഞാൻ
- 9 നിന്നേ നോക്കി വസിക്കണവയാം ചെടികൾ നിന്നിന്റേനിന്നു കുടിച്ചിടാൻ ജംബോണമെ ഫലനിവഹനാൽ മോ-ദിപ്പും നിന്റെ ജനം നിൻ സ്തുതി നിത്യം പാട്ടുമിവർ ജാതികൾ മധ്യേ.
- 10 തവദാനത്തോ മോ-ദിക്കാൻ മേൽകൂർ ധരയിൽ കൂ പയ്യ പനിമഞ്ഞും വർഷിക്കണമെ തവകല്ലനയാലേ കൂ പ പെരുകന്നിവിടെ തവ മല്ലനയാൽ മോദിക്കും നിൻ പ്രിയമക്കൾ.

150-41 പച്ചവിരിച്ചൊരു ധര

ഭീതി: പഴലോസ് ശ്ലീഹാ-
ധന്യൻ ചൊൽ കേട്ടേൻ ഇതേവം. (കർവാന്)

- 1 മോഹനമായോ-രുലകം നിർമ്മിച്ചു കൈവെ മർത്യനയതിൽ നിന്റായിച്ചാക്കി ലോകത്തിൽ ജീവിച്ചിടാൻ ലോകത്തിൽ പണി ചെയ്തിടാൻ ധരയിൽ ഗൃപനായ് വാണിടാൻ മോഹനമാമീയലകത്തിൽ വേദനയേല്ക്കുന്നമർ മദ്ധ്യേ കൈവെ വൺമലനെ വിട്ടു ലോകത്തെ സ്നേഹിച്ചിടാൻ.

- 2 ക—ത്തിജ്ജപലിക്കം—ലോകത്തിൻ നടുവിൽ ദൈവം പച്ച വിരിച്ചൊരു ധരപണിതു ധരയിൽ സ്ത്രീബായെ നാട്ടി നവമാം ബലിപീഠത്തെയും ചുറ്റിലുമായ് തിരുനഭയേയും ലോകത്തിൻ കേന്ദ്രം മിശിഹാ സഭയുടെ ശിരസ്സും അവനത്രേ സഭയിൽ സ്ഥാപിതമാം ബലിയിൽ വാഴുന്ന റൂഹാ-ദൈവം.
- 3 പാ-വനമത്രേ-സഭയിൽ കാണം ബലിവേളി ബലിയപ്പിക്കുന്ന മിശിഹാ അർപ്പിത റസ്തുവും അതുതന്നെ ഗോളൽത്താ മലയിൽ ഒരുനാൾ കൈം ചിന്തി ജേതാവ്. ലോകം മുഴുവൻ ദാസന്മാർ നിണരഹിതം ബലിയപ്പിപ്പു ധൂപസുഗന്ധത്തോടൊപ്പം കൃപയെത്തുന്ന മേലീനം.
- 4 ഗീ-തംപാട്ടം-തിരുസഭയിൽ നാമനായ് ജേതാവാകുന്നു ദൈവം: രഥവും കുതിരയുചാഴിയിലായ്. മൃതരിൽ നിന്നയിരേറുടയോൻ, ഭോഷന്മാർ വിജ്ഞാനികളായ്. എൻ ഗീതവുമെൻ ശക്തിയുമാം രക്ഷകനേ നീയെൻ നാമൻ നീയാണത്യുന്നത ദൈവം നിൻ ഗീതം ഞാൻ പാടിടും.
- 5 അത്യുന്നതനാം ദൈവം ജേതാവാകുന്നു ഹറവോൻ ലജ്ജിതനായ് കടലിൽ മരണം സ്ത്രീബായിൽ മൃതനായ് ദൈവിക പദ്ധതി നിവേദും ധരയിൽ വാനമിറങ്ങിടും

- ദൃഷ്ടർ ചിതറി നശിക്കുമ്പോൾ തീയിൽ വെത്തു ദഹിക്കുമ്പോൾ ദൈവം തൻ സുതരെ മടിയിൽ ചേർത്താനന്ദിപ്പിച്ചിട്ടും,
- 6 ഭൂ-വാനങ്ങൾ ദൈവത്തിൻ വകയാകുന്നു ദൈവം ധരയെ സൃഷ്ടിച്ചു അവയവനെ കേൾക്കണന്നും തുള്ളുന്ന മലകൾ മുമ്പിൽ മാറിപ്പോകുന്നലയാഴി. നിന്നേ പ്പോലാരുണ്ടിശാ പരിപാവനനാം നീ ദൈവം സത്യത്തിൽ പൂർണ്ണത നാമൻ വൻസ്നേഹം തിങ്ങും നാമൻ.¹
- 7 എ-ന്നുടെ ഹൃദയം-ആനന്ദത്താൽ പാടുന്നു അത്യുന്നതനാം നാമന്റെ ഗീതം പാടുന്നേൻ സഭയിൽ എൻ ശക്തിയതാമെൻ നാഥാ നിൻ രക്ഷയിൽ മോദിക്കുന്നേൻ. നിന്നേപ്പോലാരുണ്ടലകിൽ നിന്നേപ്പോലൊരു രക്ഷകനും നിന്നേപ്പോൽ സ്നേഹം തിങ്ങും പരിപാലകനും ഇല്ലീശാ.
- 8 വി-ജ്ഞാനത്തിൻ തികവാകുന്ന ജഗദീശൻ ചെത്തികളെല്ലാം തൂക്കുന്ന ചിത്തകളെല്ലാം കാണുന്നു വിനയാനപിതരായ് വർത്തിപ്പിൻ പാപം ദൂരയെക-ററീടിൻ വില്ലുകളെല്ലാം തകരുന്ന എളിയവരാനന്ദിക്കുന്നു സമ്പന്നർ കേണീട്ടുന്നു ആവശ്യക്കാർ മോദിപ്പു.

i പുറപ്പാട് 15

9 സ-മ്പന്നതയിൽ മോദിച്ചവരാം കൂട്ടങ്ങൾ
 അപ്പത്തിനായ് കേഴുന്നു
 ഭൂമിതൊമോദിക്കുന്നു
 നാഥൻ നല്ലന്നു ദാഹം
 ദാഹം മാറ്റുന്ന നാഥൻ
 വന്ധ്യയെ മോദിപ്പിക്കുന്നോൻ
 അഗതിയെ ഉയരെയിറക്കുന്നോൻ
 ഇപ്രകാരം അഴയീടുന്നു
 കല്പിക്കുകയും നല്ലന്നു.

10 എ-ല്ലാറ്റിനേറും അധികാര്യതാം എൻ നാഥം,
 ഉന്നതനാക്കുന്നതുമണ്ണ്
 താഴെയിറക്കുന്നതുമണ്ണ്
 ശ്രേയസ്സു നല്ലന്നതുമണ്ണ്
 അതു നീക്കുന്നതുമണ്ണ്ത്രേ.
 തൻ ഇനമയെ നാഥൻ വാഴ്ത്തും
 ഉന്മൂർ പാദേ നീങ്ങീടും
 ശക്തിയിലല്ലായ്ക്കു പ്രിയരേ
 മരണത്തിൽ കാണുന്നതിൽ.

11 വാ-ല്യപ്പെട്ടാൽ ആകുന്നതെന്നും മരണവും
 തൻ മാജന്മാം അശ്വന്മാരും
 കീർത്തിയത്രേ തൻ രാജ്യം
 ദാനം നല്ലന്നു നാഥൻ
 ദാനം തിരികെയെടുക്കുന്നു
 വേദനെ നല്ലന്നു നാഥൻ
 വേദനെയാപ്പിടയ്ക്കുന്നു
 തൻ കർമ്മങ്ങളും ചെയ്യുന്നു
 എല്ലാം തന്നിൽ മേയുന്നു.

12 ഇ-സ്രായേലേ --കീർത്തിക്കുന്നതെന്നെയെന്നും
 ജാതികളെയറിയിച്ചിട്ടുവീൻ
 മരണം അത്യുന്നതന്ത്രേ
 മരണം മൃതിയിന്നുരുമിതനായ്
 സ്നേഹിക്കുന്നുമേറേൻ നമ്മെ.
 അമ്മുടെ അമ്മനവൻ തന്നെ
 കാരുണ്യം താൻ കാട്ടുന്നു
 പാപത്താൽ കഴിയിൽ വീണ
 നമ്മെ സ്നേഹി-ക്കുന്നീശൻ.

13 വാപം മെടിയു-നന്മ പ്രവർത്തിക്കു പ്രിയരേ
 കീർത്തിക്കുന്ന പാടിട്ടുവീൻ
 സ്നേഹം നാഥനപ്പിക്കാം
 നന്മിയവന്നേകാം പ്രിയരേ,
 എഴയം തന്നിൽ വച്ചിടാം
 മോദിച്ചിടാം മരണത്തിൽ
 ശരണം വയ്ക്കാമുടയവനിൽ
 അവനൊരു സാമ്രാജ്യം തള്ളീല്ല
 അഗതികാശ്രയമണ്ണ്ത്രേ.

14 കീ-ർത്തിതരത്രേ-നാഥനെ സ്നേഹിക്കേ ജാതി
 അന്തിയിൽ മേവുകവർ നിത്യം
 വേദനെ നീക്കം ജഗദീശൻ
 കാട്ടും കാരുണ്യം നിത്യം
 ജാതികൾ മെല്ലെ ഉയർന്നീടും
 ജാതികൾ നട്ടുവീൻ നിൻ ഗീകം
 പാട്ടം അന്തന്നത ഗ്രഹനായ്
 കാട്ടും നിൻതിരു ചെയ്തികളെ
 നിൻ കൈയ്യിൽ വയ്ക്ക-ണമെന്നേ.

- 15 ശ്ര-ഘ തിരിച്ചു-ഭവാനങ്ങളെയൊരുപോലെ വിജ്ഞാനം തൊന്നോതിടാം പുല്ലൊടിയിൽ ഹിമമെന്നതുപോൽ മോദിപ്പിച്ചീടും നാഥൻ ദൈവം അത്യന്തനത്രേ തൻ ചെയ്തികളെല്ലാം പുണ്യം നീതി നിറഞ്ഞവ തൻ വഴികൾ വാദാനം താൻ നല്പിടും കാരുണ്യം താൻ ചിന്തിടും.
- 16 ന-മ്മെ സ്തുഷ്ടി-ചുവനാദീശൻ സംസ്തുത്യൻ തിരുസഭയിൽ നമ്മെ ചേർത്തു അനന്തിവിഷം കൃപ ചൊരിയുന്നു ചിറകിൽ നമ്മെ കാക്കുന്നു കൈയിൽ താങ്ങുന്നപ്പോഴും എന്തെന്നേക്കും സർവേശൻ ധരയിൽ ചിന്തിക്കൂ കരുണ പാപം തിങ്ങി നിറഞ്ഞവരിൽ കാരുണ്യം ചൊരിയു-ന്നീശം.
- 17 ദൈവം കാക്കും തൻ പ്രിയ ജനതയെ എന്തേക്കും അതിനിരയെ തോല്പിക്കുമവൻ വേദന ദൂരയെകൊറ്റിടും മരുഭൂമിയിലേകുന്നു തണൽ മണിയിൽ ചൂടും നല്കുന്നു. തൻ ഹൃദയത്തിലവൻ നമ്മെ സംരക്ഷിക്കുന്നപ്പോഴും നമ്മുടെ കാലുകളിടകൊണ്ട് കാക്കുന്നതന്നാം നാഥൻ
- 18 വി സതുതയാകും-ചിറകുവീരീക്കും കഴുകൻപോൽ പൊതിയുന്നു നാഥൻ നമ്മെ കാക്കുന്നല്ലോ നാഴികയും ദുഷ്ടനെ ദൂരയെകൊറ്റുന്നു തൻ തണലിൽ വാഴും നമ്മൾ.

- ഉതിയും ജീവനുമേന്തുന്ന നാഥൻ തുല്യതയില്ലാത്തൊൻ അവനെ സ്തുഷ്ടിക്കാം പ്രിയദേവ അവനാണെന്നതന്നും നാഥൻ
- 19 മര-വെത്തപ്പോൽ-ഇല്ലൊരുവനമീയുലകത്തിൽ- ഉതിയും ജീവനോടേതന്നോൻ മുറിവേല്പിക്കുന്നതുമീശൻ അതുപോൽ താൻ സുഖവും നല്ലം തൻ എതിരേ നില്പില്ലാതും കാരുണ്യം താൻ ചിന്തിക്കൂ തലമുറതോറും വസുലാരം അള്ളി ഇല്ലാതെന്നാളും നമ്മെ അവനെ പുല്ലാമിനേരം 4
- 20 സീ-നായ് മലയിൽ ദൈവവിരങ്ങി ഒരുനാളിൽ മുമ്പിൽ കാഹളമേന്തുന്നോൻ തൻവലഭോഗത്തൊരു ജപാല ജനതയെ സ്തുഷ്ടിക്കുവാൻ നാഥൻ മോതിരമേകീ തമ്മണിക്കായ് താൻ നീൻ ദൈവം വസുലാരം നിങ്ങളർ മമ പ്രിയരാം ജനവും എൻ വഴി നിങ്ങളർ പൊക്കേണം നിങ്ങളെ തൊന്നെന്നും വാല്യം. 5

4 ആവർത്തനം 32
5 ആവർത്തനം 33

151-42 മിസ്രം കേണപ്പോൾ

മിയി: ശേക്കൻ സബ്നാതിൽ
 മോൾ വിളിച്ചതു കേട്ടവനങ്ങ
 പ്രാർത്ഥന ഗൃഹം-കൈക്കൊണ്ട
 ദേവം-ശാ സഭയിൽ
 ദാസർ ഗൃഹം കൈക്കൊൾക
 ഞഹറോൻ തന്നെ ഗൃഹം പോൽ
 ഹാ-ഇതലോകങ്ങൾക്കു-തവനേ,
 നിൻ ദാസന്മാരിവല്ലോ.
 (വെള്ളി-പ്രഭാതം ഒന്നാം ഭാഗം)

1. അത്യന്തനേ നീ
 പ്രാർത്ഥന കേൾക്കുന്നതു കൃപയാൽ
 യാചനയല്ലാം നല്ലതും
 എൻ ജീവൻ പിന്നിൽ
 യരമുഴവൻ കൃപയാൽ മഴയും
 ചുട്ടും നല്ലതവനേ. നീ
 ഹാ-വാഴ്ത്തപ്പെട്ടവനാമങ്ങ
 തിരുന്നാമം ഞാൻ കീർത്തിക്കും.
2. അത്യന്തനേ നീ
 കരുണ കണ്ണു തുറന്നല്ലോ
 വാളി ചെയ്തു നവരെ കേട്ടു
 വെള്ളം വീഞ്ഞാക്കി
 ലാസരിനെ കബാൾനിന്നും
 എഴുന്നേല്പിച്ചേകീ ജീവൻ
 ഹാ-വാഴ്ത്തപ്പെട്ടവനാമങ്ങ
 തിരുന്നാമം ഞാൻ കീർത്തിക്കും.
3. കടലിൽ തട്ടവിൽ നീ
 ശക്തി പകർന്നു ശിഷ്യർക്കേക്ക്
 നിൻ ദൈവത്വം കാണിച്ചു
 ഭൂവാസങ്ങൾ നിൻ

- കരുണയതാണെന്നെന്നും
 പാട്ടും ദാസർ ജനമദ്ധ്യേ
 ഹാ-വാഴ്ത്തപ്പെട്ടവനാമങ്ങ
 തിരുന്നാമം ഞാൻ കീർത്തിക്കും.
4. ഉപനേ ജേതാവേ,
 സകലതരങ്ങേ സന്നിധിയിൽ
 കേണകരഞ്ഞിട്ടനിപ്പോൾ
 നൽകു നിൻദാനം
 നീയല്ലാതീ ഏതഭവിൽ
 വേറില്ലാതം കഷ്ടനായ്.
 ഹാ-വാഴ്ത്ത...
 5. മിസ്രം കേണപ്പോൾ
 മോദിച്ചിസ്രായേൽ കൂട്ടം
 രക്ഷിച്ചവരെ തൃക്കൈകൾ
 ഭൂശാ നീബി വഴിയായ്
 കല്ലും മരയും പിന്നീട്ടാ-
 ള്ളട്ടം കാന്നിൽ വന്നു.
 ഹാ-വാഴ്ത്ത...
 6. ഒന്നായും ജലവും
 ഇസ്രായേലിനു നീ നല്ലീ
 തെളവിൽ നാല്പതുവർഷം
 ദൃഷ്ടർ വീണപ്പോൾ
 നിൻ പ്രിയരായോർ കാന്നിൽ
 മോദിച്ചാത്തു നിൻ കൃപയാൽ
 ഹാ-വാഴ്ത്തപ്പെട്ടവനാമങ്ങ
 തിരുന്നാമം ഞാൻ കീർത്തിക്കും.
 7. കരുണാ സാഗരമേ,
 തിരനിണമെയ് കൈക്കൊണ്ടവരങ്ങ
 ദഹനൻ ഭക്ഷിച്ചിടരുതേ
 കൃപയാൽ വലഭാഗം
 നല്ലണമെൻ പ്രിയനാം നാഥൻ
 നിൻ വലുതാം ദിനമണയുമ്പോൾ
 ഹാ-വാഴ്ത്തപ്പെട്ടവനാമങ്ങ
 തിരുന്നാമം ഞാൻ കീർത്തിക്കും.